

✓ کارنیل، بزرگترین شبکه موفقیت ایرانیان می باشد، که افرادی زیادی توانسته اند با آن به موفقیت برسند، فاطمه رتبه ۱۱ کنکور کارشناسی، محمد حسین رتبه ۶۸ کنکور کارشناسی، سپیده رتبه ۳ کنکور ارشد، مریم و همسرش راه اندازی تولیدی مانتو، امیر راه اندازی فروشگاه اینترنتی، کیوان پیوستن به تیم تراکتور سازی تبریز، میلاد پیوستن به تیم صبا، مهسا تحصیل در ایتالیا، و..... این موارد گوشه از افرادی بودند که با کارنیل به موفقیت رسیده اند، شما هم می توانید موفقیت خود را با کارنیل شروع کنید.

برای پیوستن به تیم کارنیلی های موفق روی لینک زیر کلیک کنید.

www.karnil.com

همچنین برای ورود به کanal تلگرام کارنیل روی لینک زیر کلیک کنید.

<https://telegram.me/karnil>

آموزش اکسل به زبان ساده

اکسل یکی از برنامه های مهم و پر کاربرد از مجموعه برنامه های بسته نرم افزاری آفیس شرکت مايكروسافت می باشد.

این برنامه کاربردهای زیادی در حوزه های مختلف از جمله: حسابداری، انبارداری، مدیریت امور دفتری، تحلیل و آنالیز عددی و ... را دارد.

تسلط یه این نرم افزار امروزه به یک نیاز تبدیل شده است.

كتابي که تقديم شما عزيزان تقديم ميگردد شامل چند مقاله کوتاه و کاربردي از از اين نرم افزار می باشد. برای مطالعه

بیشتر به سایت آموزش اکسل به زبان ساده به این آدرس مراجعه فرمایید . www.amozeshexcel.com

این کتاب به صورت رايگان منتشر شده است، تکثیر و انتشار آن با ذكر منبع بلا مانع می باشد

فهرست مطالب

۳	تابع SUMPRODUCT و کاربرد آن
۵	جستجو در اکسل بدون استفاده از تابع و کد نویسی
۸	کاربرد تابع SUMIF در اکسل
۱۱	جمع کردن اعداد غیر تکراری در اکسل
۱۳	چگونه از تغییرات فایل های اکسل خود توسط دیگران آگاه شویم؟
۱۷	روش های آدرس دهی در اکسل
۲۰	کاربرد تابع VLOOKUP
۲۳	مقایسه اطلاعات دو لیست در اکسل
۳۱	Find & Replace
۳۳	حل معادله درجه دوم به کمک اکسل
۳۵	کاربرد تابع IF در اکسل
۳۷	تابع Rank در اکسل
۳۸	فرمولهای پایگاه داده ها در اکسل
۴۷	جمع فروش هفته آخر در اکسل
۵۰	جستجوی هوشمند در اکسل

تابع SUMPRODUCT و کاربرد آن

امروز با آموزش یک فرمول جدید و قدرتمند اکسل در خدمت شما عزیزان هستم.

در نگاه اول ممکن است که فرمول SUMPRODUCT خیلی مفید به نظر نرسد اما یک بار که روش کار اکسل را در کار با لیست ها یا آرایه ای از داده ها درک کنید، اهمیت آن برای شما آشکار می گردد.

ساختار فرمول SUMPRODUCT و روش استفاده از آن

این فرمول ساختار بسیار ساده ای دارد

=SUMPRODUCT(list1,list2,...)

این فرمول عناصر نظیر به نظیر در یک لیست را گرفته و پس از ضرب آنها، مجموع این ضرب ها را محاسبه می کند.

برای درک این مطلب به مثال ساده زیر توجه نمایید.

اگر شما دارای داده هایی به شکل {2,3,4} در لیست {5,10,20} و {2,3,4} در لیست دیگر باشید و فرمول SUMPRODUCT را روی این لیست ها به کار ببرید نتیجه تابع عدد 120 خواهد بود (زیرا $2^2 + 3^3 + 4^4 = 120$)

SUMPRODUCT (A1:A3,B1:B3)

$=2^2 + 3^3 + 4^4 = 120$

$=10+30+80=120$

	A	B	
1	2	5	SUMPRODUCT(A1:A3, B1:B3)
2	3	10	$=2^2 + 3^3 + 4^4 = 120$
3	4	20	$=10+30+80=120$

در اینجا نیز به نظر می رسد که این تابع کارایی زیادی نداشته باشد. اما اگر به خواندن ادامه دهید، نظر شما عوض خواهد شد.

فرمول SUMPRODUCT و آرایه ها

فرض کنید شما جدولی از اطلاعات فروش دارید و ستونها با عنوان های (نام - منطقه - مقدار فروش) نامگذاری شده اند. شما قصد دارید بفهمید که تعداد محصولات فروخته شده توسط فروشنده ای به نام "رضا" چقدر است؟

این یک مسئله ساده است . برای این کار می توانید از یک فرمول SUMIF استفاده کنید به طوری که در آن criteria range "نام" و آن برابر "مقدار فروش" باشد.

اگر با فرمول SUMIF آشنایی ندارید به این مقاله مراجعه نمایید.

اما اگر بخواهید مقدار فروشنده ای به نام "سعید" را در منطقه غرب پیدا کنید چکار خواهید کرد؟
شما در اینجا دو راه دارید.

استفاده از فرمول های آرایه ای

استفاده از جدول محوری

اما راه سومی نیز وجود دارد. استفاده از تابع SUMPRODUCT

تابع SUMPRODUCT یک راه حل خوب برای این مسئله و موارد خیلی بیشتری از این قبیل می باشد.

استفاده از SUMPRODUCT به عنوان یک فرمول آرایه ای

فرض کنید اطلاعات فروش ما در ناحیه A1:C10 قرار داشته باشد. در ستون A اسم فروشنده، در ستون B نام منطقه و در ستون C مقدار فروش قرار دارند.

فرمول SUMPRODUCT به صورت زیر نوشته می شود.

=SUMPRODUCT(--(A1:A10="سعید"),--(B1:B10="غرب"),C1:C10)

توضیح روش کار فرمول

(--(A1:A10="سعید"))

این قسمت در ستون نام فروشنده به دنبال کلمه "سعید" میگردد. در صورتی که آن را پیدا کند نتیجه عدد 1 در غیر این صورت عدد 0 خواهد بود.

(--(B1:B10="غرب"))

این قسمت نیز عملی مشابه مرحله قبل را انجام می دهد. اما این بار روی ناحیه B1:B10 به دنبال عبارت "غرب" میگردد. C1:C10

قسمت سوم نیز مقدار فروش را محاسبه می کند.

این سه قسمت باهم کار می کنند و به صورت مجزا کاری انجام نمی دهند.

برای درک بیشترشکل زیر را بینید.

The screenshot shows the Microsoft Excel ribbon and a table of data. The formula in cell C1 is:

$$\text{SUMPRODUCT}(-\text{(A1:A10="سعید")}, -\text{(B1:B10="غرب")}, \text{C1:C10})$$

Annotations explain the components of the formula:

- The first argument, $-\text{(A1:A10="سعید")}$, is highlighted with a green box and has a callout pointing to it: "این قسمت در ستون نام فروشنده به دنبال کلمه \"سعید\" میگردد. در صورتی که آن را پیدا کند نتیجه عدد 1 در غیر این صورت عدد 0 خواهد بود."
- The second argument, $-\text{(B1:B10="غرب")}$, is highlighted with an orange box and has a callout pointing to it: "این قسمت نیز عملی مشابه مرحله قبل را انجام می دهد. اما این بار روی ناحیه B1:B10 به دنبال عبارت \"غرب\" میگردد."
- The third argument, C1:C10 , is highlighted with a blue box and has a callout pointing to it: "این قسمت سوم مقدار فروش را محاسبه می کند."

The table data is as follows:

	مقدار فروش	منطقه	فروشنده
1	116	غرب	علی
2	27	جنوب	سعید
3	114	شرق	علی
4	127	غرب	سعید
5	39	شمال	رفسا
6	113	شرق	سعید
7	102	شمال	ناصر
8	120	جنوب	رفسا
9	33	غرب	سعید
10			
11			
12			
13			

Cell C1 contains the value 160, and cell D1 contains the formula نتیجه تابع .

جستجو در اکسل بدون استفاده از تابع و کد نویسی

در اکسل برای انجام یک کار راه های متفاوت و زیادی وجود دارد. بسیاری از این راهها کوتاه و فقط با استفاده از چند قدم ساده امکان پذیرند و انجام همین کار از راههای دیگر ممکن است بسیار پیچیده و زمان بر باشند.

جستجو و یافتن یک مقدار از بین ابوهی از داده ها در اکسل در موقع زیادی اختتام ناپذیر است. بسیاری از دوستان که آشنایی چندانی با اکسل و ابزارهای پیشرفته آن ندارند ممکن است برای انجام چنین کاری با مشکل مواجه شوند. لذا در این پست به شما یاد می دهیم که چگونه با چند قدم ساده و فقط با استفاده از نامگذاری محدوده ها در اکسل در جستجوی اطلاعات مورد نظر به نتایج قابل قبول برسید.

مطابق شکل مقدار فروش ده محصول در ماههای سال لیست شده است.

فرض کنید بخواهیم مقدار فروش یک محصول مشخص در یک ماه مشخص را بدست آوریم. قبل از انجام این کار باید ناحیه اطلاعات را نامگذاری کنیم. برای توضیح بیشتر نامگذاری محدوده ها به این مقاله مراجعه نمایید.

ابتدا کل ناحیه اطلاعات را انتخاب می کنیم. (اسامی ماهها در بالا و اسامی محصولات در سمت راست راست نیز باید انتخاب شده باشند)

اسفند	بهمن	دی	آذر	آبان	مهر	شهریور	مرداد	تیر	خرداد	اردیبهشت	فروردین	
5,469	6,539	6,694	3,652	9,867	7,718	4,508	11,167	10,043	11,064	9,851	6,723	محصول ۱
11,965	5,171	7,409	4,242	6,377	8,832	3,145	9,876	12,397	4,925	11,214	5,142	محصول ۲
4,318	3,762	11,823	11,406	5,604	9,576	4,308	6,699	7,737	11,599	5,880	6,107	محصول ۳
4,658	9,061	7,324	11,532	8,074	7,136	11,187	10,654	9,231	8,427	7,557	7,369	محصول ۴
11,602	3,302	5,844	11,448	11,547	3,338	11,279	9,302	9,002	6,907	11,723	3,251	محصول ۵
4,712	9,423	3,723	12,429	4,095	3,290	10,649	12,047	9,895	5,478	7,008	6,744	محصول ۶
10,591	9,559	10,097	7,458	7,249	7,906	8,642	11,589	3,530	6,869	5,177	4,244	محصول ۷
9,821	11,514	12,344	5,737	6,203	10,961	11,370	6,754	3,196	4,751	10,425	4,487	محصول ۸
8,615	7,359	3,991	8,944	7,764	4,638	8,672	10,348	6,620	5,887	11,954	3,681	محصول ۹
6,357	6,334	8,735	12,223	8,366	9,458	12,487	11,702	6,314	10,942	7,222	12,322	محصول ۱۰

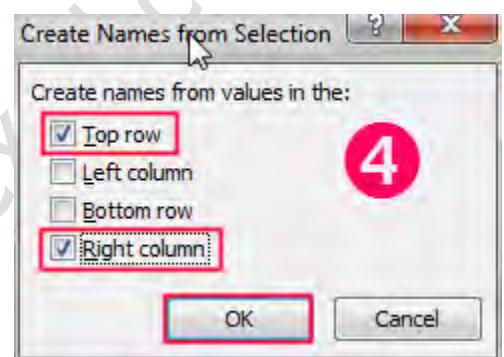
The screenshot shows the Microsoft Excel ribbon at the top with tabs like Formulas, Data, Review, View, and Developer. Below the ribbon is the Excel toolbar with various icons for alignment, number formats, and styles. The main area displays a table of data. A red circle labeled '1' is placed over the header of the last column, 'فروردین'. The table has 13 columns and 10 rows of data. The first row contains column headers in Persian: اسفند, بهمن, دی, آذر, آبان, مهر, شهریور, مرداد, تیر, خرداد, اردیبهشت, فروردین. The second row contains numerical values starting with 5,469. The last row contains the value 6,357. The entire column of the last row is highlighted in blue, indicating it is selected. The column header 'فروردین' is also highlighted in blue. The table is titled 'جستجو در اکسل بدون استفاده از تابع و کد نویسی' (J1).

سربرگ را انتخاب کرده و از زیر مجموعه های آن عبارت Create from selection را انتخاب می کنیم.

بنجره ای با عنوان Create names from selection ظاهر می شود. در این پنجره تیک مربع کنار گزینه های Top row و Right را فعال کرده و بر روی دکمه ok کلیک می کنیم.

اکنون اگر به کادر name box (شکل پایین) نگاهی بیندازید اسامی ماهها و محصولات در آن دیده می شود. در این حالت هر سوتون از اطلاعات با نام ماه و هر ردیف از اطلاعات با نام محصول مربوطه نامگذاری شده است.

حالا فرض کنید بخواهیم مقدار فروش مهر ماه محصول شماره ۵ را بدست آوریم. ابتدا در سلول دلخواهی علامت = را تایپ می کنیم. ابتدا اسم ماه را نوشته و یک فاصله خالی ایجاد کرده و سپس اسم محصول را می نویسیم. پس از زدن کلید Enter مقدار فروش مربوط به مهرماه محصول شماره ۵ در سلول قرار می گیرد. (می توانید ابتدا اسم محصول و سپس اسم ماه را بنویسید) نکته: همانطور که متوجه شدید در هنگام تایپ حرف "م" که حرف اول مهر می باشد کلیه اسامی محصولات و ماهها لیست می شوند و می توانید پس از انتخاب یکی از آنها با استفاده از کلید Tab آن را در فرمول قرار دهید (مجبور به نوشتتن اسم کامل نیستید).

مثال های دیگر:

جمع فروش محصول ۲ در ماه شهریور و محصول ۷ در ماه آذر چقدر است؟

شهریور محصول_۳+محصول_۷ آذر

میانگین فروش محصول شماره ۸ در تیر ماه و محصول شماره ۴ در مهر ماه چقدر است؟

AVERAGE(مهر محصول_۴, تیر محصول_۸)

کاربرد تابع SUMIF در اکسل

تابع SUM عملیات جمع زدن را انجام میدهد. اما تابع SUMIF عملیات جمع زدن با داشتن شرط دلخواه را انجام می‌دهد.

شکل کلی این تابع به شکل می‌باشد

=SUMIF(range,criteria,sum_range)

در این تابع range یک سلول یا محدوده‌ای از سلولها می‌باشد. Criteria شرطی است که باید سلول یا محدوده سلولهای داشته باشند و sum_range جمع سلول یا محدوده سلولها می‌باشد به شرطی که این محدوده دارای شرط خواسته شده باشد.

به عنوان مثال در یک فروشگاه لوازم التحریر تعدادی فروشنده فعالیت می‌کنند. گزارش فعالیت آنها به شرح جدول ذیل می‌باشد.

The screenshot shows a Microsoft Excel spreadsheet with the following data:

	T	S	R	Q	P	O
	قیمت کل	قیمت واحد	تعداد فروخته شده	فروشنده	شرح کالا	ردیف
1	59,000	5,900	10	علی	کتاب	۱
۲	85,000	3,400	25	سعید	دفتر	۲
۳	31,200	2,400	13	آرش	خودکار	۳
۴	31,450	1,850	17	علی	مدادتراس	۴
۵	7,200	1,200	6	سعید	پوشہ	۵
۶	70,800	5,900	12	آرش	کتاب	۶
۷	20,350	1,850	11	آرش	مدادتراس	۷
۸	10,800	1,200	9	سعید	پوشہ	۸
۹	47,200	5,900	8	سعید	کتاب	۹
۱۰	20,400	3,400	6	علی	دفتر	۱۰
۱۱	51,000	3,400	15	آرش	دفتر	۱۱
۱۲	55,500	1,850	30	سعید	مدادتراس	۱۲
۱۳	45,600	2,400	19	علی	خودکار	۱۳

اکنون می‌خواهیم با استفاده از تابع SUMIF به سوالات ذیل پاسخ دهیم.

- تعداد کل کتابهای فروخته شده توسط تمام فروشنده‌گان چند جلد بوده است؟ -۱
- قیمت کل مدادتراسهای فروخته شده چند ریال می‌باشد؟ -۲
- مبلغ کل فروش آرش چند ریال می‌باشد؟ -۳
- مقدار فروش کل اقلامی که تعداد آنها از ۱۵ عدد بیشتر باشد؟ -۴

برای جمع زدن کل کتابهای فروخته شده فرمول را به صورت زیر می‌نویسیم.

=SUMIF(P2:P14,"=کتاب",R2:R14)

T	S	R	Q	P	O	N
فیلت کل	قیمت واحد	تعداد فروخته شده	فروشنده	شرح گالا	ردیف	
59,000	5,900	10	علی	کتاب	۱	
85,000	3,400	25	سعید	دفتر	۲	
31,200	2,400	13	آرش	خودکار	۳	
31,450	1,850	17	علی	مدادتراش	۴	
7,200	1,200	6	سعید	پوشه	۵	
70,800	5,900	12	آرش	کتاب	۶	
20,350	1,850	11	آرش	مدادتراش	۷	
10,800	1,200	9	سعید	پوشه	۸	
47,200	5,900	8	سعید	کتاب	۹	
20,400	3,400	6	علی	دفتر	۱۰	
51,000	3,400	15	آرش	دفتر	۱۱	
55,500	1,850	30	سعید	مدادتراش	۱۲	
45,600	2,400	19	علی	خودکار	۱۳	

=SUMIF(P2:P14,"=کتاب",R2:R14)
SUMIF(range, criteria, [sum_range])

همانطور که در شکل نشان داده شده است به جای range محدوده P2:P14 و به جای criteria یا شرط کلمه "کتاب=" و به جای sum_range محدوده R2:R14 قرار گرفته است.

به زبان ساده تر: در صورتی محدوده R (تعداد فروخته شده) را جمع بزن که در ستون P(شرح کالا) کلمه کتاب وجود داشته باشد.

تذکر: شرط باید در داخل علامت " " قرار گیرد.

نکته: اگر پس از نوشتن فرمول اسم یکی از اقلام دیگر را به کتاب تغییر دهید مشاهده می کنید که تعداد آن به جمع اضافه خواهد شد (و برعکس)

برای جمع زدن قیمت کل مدادتراسهای فروخته شده این بار نیز به جای criteria ستون شرح را انتخاب نموده و sum_range را معادل کلمه "مدادتراش" = قرار می دهیم و به جای range ستون قیمت کل را انتخاب می کنیم.

=SUMIF(P2:P14,"=مدادتراش",T2:T14)

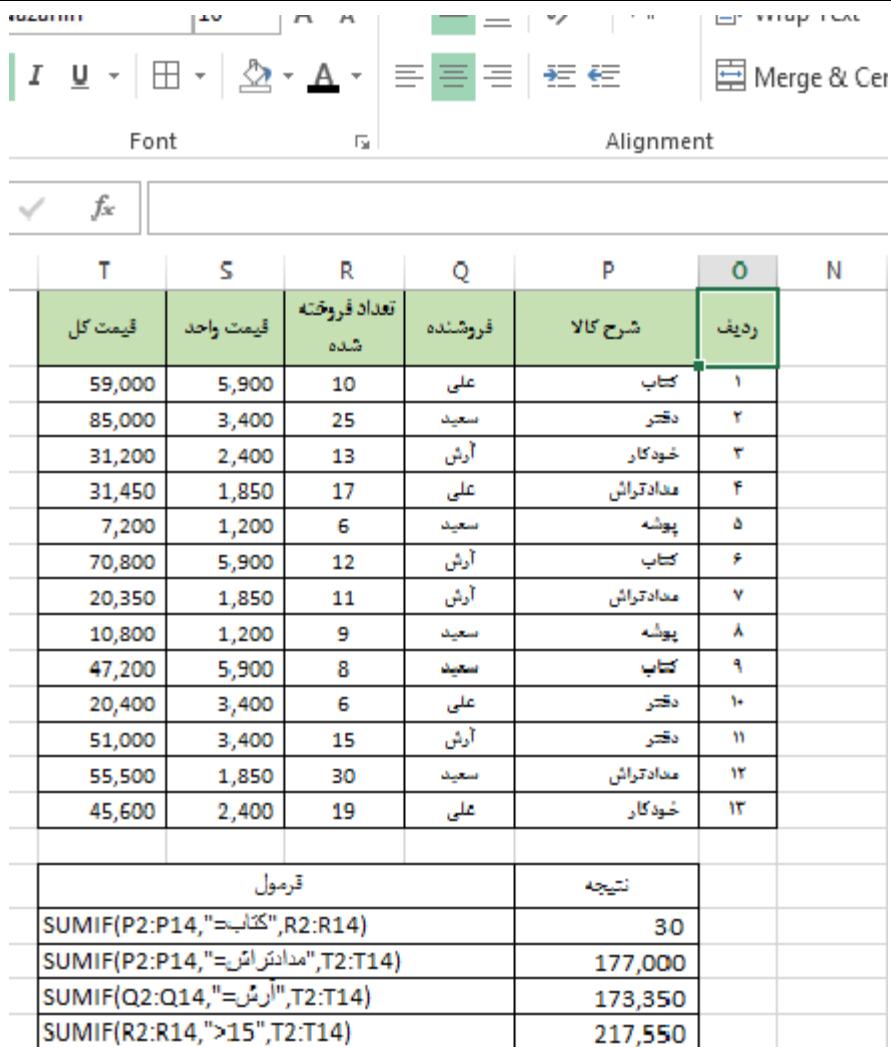
برای محاسبه مبلغ کل فروش (آرش) به جای criteria ستون فروشنده را انتخاب نموده و sum_range را معادل کلمه "آرش" = قرار می دهیم و به جای range ستون قیمت کل را انتخاب می کنیم.

=SUMIF(Q2:Q14,"=آرش",T2:T14)

برای جمع زدن اقلامی که تعداد فروخته شده آنها بیش از ۱۵ عدد باشد فرمول را به شکل زیر می نویسیم.

=SUMIF(R2:R14,>15",T2:T14)

برای محاسبه جمع فروش اقلامی که تعداد فروخته شده آنها بیش از ۱۵ عدد باشد به جای range ستون تعداد فروخته شده را انتخاب نموده و criteria را معادل " ۱۵ < قرار می دهیم و به جای sum_range ستون قیمت کل را انتخاب می کنیم.

The screenshot shows a Microsoft Excel spreadsheet. At the top, there's a ribbon with tabs like Home, Insert, Page Layout, etc., and a font toolbar below it. The main area contains a table with 14 columns and 15 rows of data. The columns are labeled T, S, R, Q, P, O, and N. The last column, O, is highlighted in green and contains the formula =RANK(O2,O\$2:O\$14). The data includes various items like کتاب (book), دفتر (notebook), آرش (arch), پوشه (portfolio), سعید (Saeid), علی (Ali), and خودکار (car). Below the table, there's a section with a table showing formulas for sumif:

قرمول	نتیجه
SUMIF(P2:P14,"=کتاب",R2:R14)	30
SUMIF(P2:P14,"=داداتراث",T2:T14)	177,000
SUMIF(Q2:Q14,"=آرش",T2:T14)	173,350
SUMIF(R2:R14,">15",T2:T14)	217,550

بادآوری: تابع sumif برای جمع زدن مواردی که دارای یک شرط باشند به کار میرود. اگر تعداد شروط دو یا بیشتر باشند از تابع sumifs استفاده میگردد که در مبحثی جداگانه به آن پرداخته خواهد شد.

جمع کردن اعداد غیر تکراری در اکسل

فرض کنید ستونی از اعداد داشته باشیم و بعضی از مقادیر این ستون تکراری باشند و بخواهیم با یک فرمول این اعداد را طوری جمع کنیم که هر عدد فقط یک بار در محاسبه در نظر گرفته شود. مثلاً اگر عددی دوبار یا سه بار در لیست تکرار شده باشد فقط یک بار در جمع منظور گردد.

برای این منظور از ترکیب سه تابع sum, IF, Frequncey استفاده می کنیم.

فرض کنید در ناحیه A2:A12 تعدادی عدد وارد کرده ایم. فرمول را به شکل زیر می نویسیم:

=SUM(IF(FREQUENCY(A2:A12,A2:A120)>0,A2:A12,0))

این فرمول اعداد ستون داده شده را جمع می کند به طوری که هر عدد بدون در نظر گرفتن اینکه چند بار تکرار شده باشد فقط یک بار در نتیجه جمع ظاهر می شود.

برای درک بهتر این فرمول ابتدا باید نتیجه تابع FREQUENCY را بررسی کنیم.

شکل کلی تابع FREQUENCY به این صورت است.

=FREQUENCY(data_array,bins_array)

مثال FREQUENCY(A2:A12,A2:A120)

همانطور که در فرمول می بینید به جای bins_array و data_array ناحیه A2:A12 قرار گرفته است. توجه داشته باشید اگر از تابع FREQUENCY به تنها یک (بدون ترکیب با فرمول دیگر) استفاده می کنید باید آن را به صورت آرایه ای بنویسید.

در این مثال ما تعداد ۱۱ عدد را در ناحیه A2:A12 وارد کرده ایم. اگر بخواهیم با استفاده از تابع FREQUENCY تعداد تکرار هر عدد را حساب کنیم باید ابتدا تعداد ۱۱ سلول را انتخاب نموده و سپس فرمول FREQUENCY(A2:A12,A2:A120) را در اولین سلول نوشته و کلیدهای ترکیبی ctrl+shift+enter را فشار دهیم تا فرمول به صورت آرایه ای ثبت شود.

تذکر: در فرمول های آرایه ای علامت های { } در ابتداء و انتهای فرمول به صورت اتوماتیک نوشته می شوند.

در فرمول =SUM(IF(FREQUENCY(A2:A12,A2:A120)>0,A2:A12,0)) = اگر تعداد تکرار در تابع FREQUENCY بیشتر از عدد صفر باشد آن عدد یک بار در محاسبه منظور می شود و اگر صفر بود یعنی تکرار آن عدد بیش از یک بار بوده و در جمع در نظر گرفته نمی شود.

داده	نتیجه تابع FREQUENCY	نتیجه تابع IF	نتیجه تابع SUM	توضیحات
152	1	152	2220	عدد ۱۵۲ یک بار وارد شده است
725	3	725		عدد ۷۲۵ سه بار تکرار شده است
326	1	326		عدد ۳۲۶ یک بار وارد شده است
15	1	15		عدد ۱۵ یک بار وارد شده است
45	2	45		عدد ۴۵ دوبار تکرار شده است
725	0	0		این عدد تکراری می باشد فقط یک بار در جمع شرکت داده می شود
147	1	147		عدد ۱۴۷ یک بار وارد شده است
725	0	0		این عدد تکراری می باشد فقط یک بار در جمع شرکت داده می شود
198	1	198		عدد ۱۹۸ یک بار وارد شده است
45	0	0		این عدد تکراری می باشد فقط یک بار در جمع شرکت داده می شود
612	1	612		عدد ۶۱۲ یک بار وارد شده است

در ستون A اعداد تکراری مشخص شده اند

فرمول ستون B به صورت آرایه ای ثبت شده است

در ستون C اگر مقدار ستون B از ۰ بیشتر شود عدد واقع در ستون A قرار میگیرد و در غیر این صورت نتیجه تابع IF عدد ۰ می باشد

در ستون D جمع نتیجه تابع IF محاسبه شده است.

شکل زیر را بینید

	A	B	C	D
	data	FREQUENCY	نتیجه تابع	SUM
1	1	1	152	2220
2	2	3	725	725
3	3	1	326	326
4	4	1	15	15
5	5	2	45	45
6	6	0	725	0
7	7	1	147	147
8	8	0	725	0
9	9	1	198	198
10	10	0	45	0
11	11	1	612	612
12	12			
13				
14		{=FREQUENCY(A2:A12,A2:A12)}	IF(B2>0,A2,0)	SUM(C2:C12)
15			IF(B3>0,A3,0)	
16			IF(B4>0,A4,0)	
17			IF(B5>0,A5,0)	
18			IF(B6>0,A6,0)	
19			IF(B7>0,A7,0)	
20			IF(B8>0,A8,0)	
21			IF(B9>0,A9,0)	
22			IF(B10>0,A10,0)	
23			IF(B11>0,A11,0)	
24			IF(B12>0,A12,0)	
25				

چگونه از تغییرات فایل های اکسل خود توسط دیگران آگاه شویم؟

فرض کنید در اداره ای مشغول به کار هستید و فایل هایی که در محیط اکسل ایجاد کرده اید توسط سایر همکاران شما نیز مورد استفاده قرار می گیرند. شما به عنوان مدیر لازم است بدانید که فایل های ایجاد شده توسط چه کسانی تغییر داده اند و چه تغییراتی در فایل ایجاد شده است. آنگاه تصمیم می گیرید که آیا این تغییرات قابل قبول هستند و یا نه. تنها در صورتی که اجراهه تغییرات توسط شما داده شود این تغییرات اعمال شده و در صورتی که بخواهید می توانید فایل را به حالت قبل از تغییر برگردانده و اجازه تغییر فایل را ندهید.

برای انجام این کار ابتدا فایل مورد نظر را ایجاد کرده و آن را ذخیره نمایید. در سربرگ review گزینه track changes را انتخاب نمایید. پس از انتخاب پنجره ای با عنوان highlight changes باز می شود. در این پنجره همه گزینه ها در حالت غیر فعال قرار دارند. تیک کنار گزینه track changes while editing. This also shares your workbook را فعال نمایید.

این گزینه امکان ردیابی تغییرات را برای شما فعال می کند. همچنین با فعال کردن این گزینه فایل ایجاد شده توسط شما برای استفاده دیگران به اشتراک گذاشته می شود.

پس از فعال کردن تیک این گزینه، سایر بخش های پنجره نیز فعال شده و می توانید تنظیمات مورد نظر را انجام دهید.

در زیر عنوان "when" سه گزینه با نام های when – who-where گزینه when به معنی "چه وقتی" در قرار دارند. گزینه when changes which highlight which changes که خود شامل تعدادی گزینه است به شما اجازه می دهد که تغییرات فایل را در زمانهای مشخصی پیگیری نمایید.

گزینه since I last saved گزینه changes which highlight which changes بعد از آخرین ذخیره فایل را برای شما مشخص خواهد کرد. گزینه since date... در هر زمانی را مشخص می نماید. گزینه not yet reviewed گزینه changes which highlight which changes که تا کنون بررسی نشده اند را مشخص می کند. گزینه since date... از تاریخی که شما تعیین می کنید تغییرات را نمایش می دهد.

گزینه who گزینه changes which highlight which changes دیگر بخش "who" به معنی "چه کسی می باشد. در این قسمت می توانید لیست همکارانی که فایل را با آنها به اشتراک گذاشته اید ببینید و تغییرات توسط یکی و یا همه آنها را زیر نظر داشته باشد.

آخرین بخش این قسمت "where" به معنی "کجا" می باشد و می توانید یک ناحیه از کاربرگ و یا کل آن را برای زیر نظر داشتن تغییرات انتخاب نمایید.

در پایین پنجره نیز دو گزینه وجود دارند. گزینه changes on screen گرفته در فایل را روی خود ناحیه تغییر یافته مشخص نموده و گزینه list changes on a new sheet گزینه changes which highlight which changes در یک صفحه جدید برای شما مشخص می کند.

پس از تنظیم کادر ردیابی تغییرات، زیر عنوان track changes گزینه changes which highlight which changes به نام accept/reject changes که با کلیک بر روی آن می توانید تغییرات را پذیرفته و یا آنها را نادیده بگیرید.

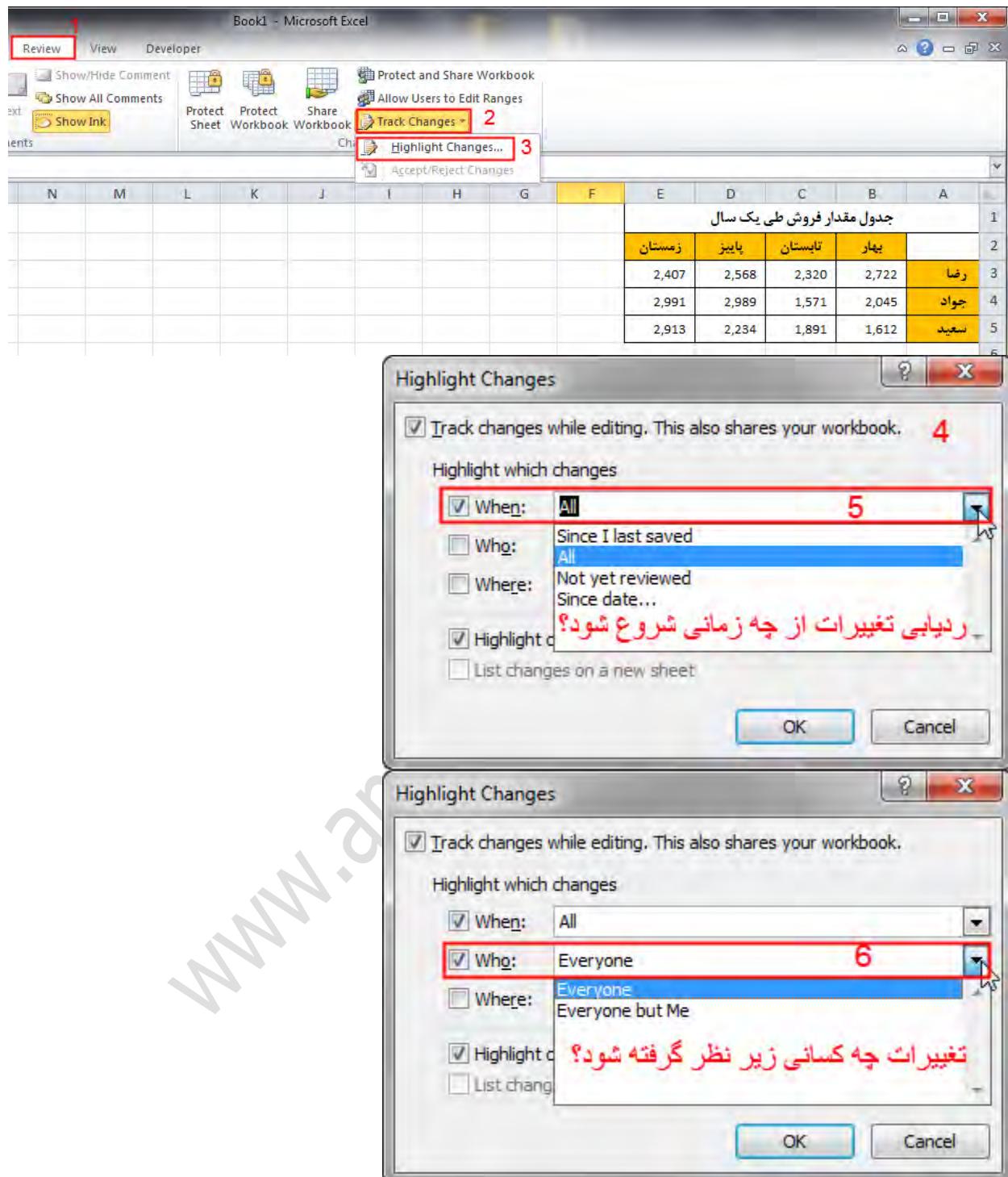
با کلیک بر روی گزینه accept/reject changes کادر ردیابی ظاهر می شود که مانند کادر پنجره قبلی گزینه های when – who-where در آن قرار دارد و می توانید تغییرات در یک تاریخ مشخص، توسط یک فرد مشخص و در یک ناحیه مشخص را پذیرفته و یا آن را نپذیرید.

مثال:

جدول مقدار فروش سه نفر در فصل های مختلف سال آورده شده است. مطابق شکل ردیابی تغییرات برای ناحیه داده ها توسط هر شخصی و در هر زمانی تنظیم می کنیم.

ابتدا تغییرات دلخواهی در فایل انجام داده و آن را ذخیره کرده و آن را می بندیم . بعد از باز کردن مجدد فایل و کلیک بر روی highlight changes همانطور که در شکل می بینید سلول های E5 و B3 با حاشیه آبی رنگ و یک مثلث آبی رنگ در گوشه آنها نشان می دهد که مقادیر این دو سلول تغییر یافته اند.

برای رد یا قبول تغییرات بر روی track changes و سپس accept/reject changes کلیک کرده و کلید ok را فشار می دهیم. پنجره دیگری باز شده و اولین سلول تغییر یافته و مقادیر تغییر یافته و همچنین نام کاربری که این تغییرات را ایجاد کرده نمایش داده می شود. برای قبول تغییرات دکمه accept و یا all و برای رد و عدم پذیرش دکمه reject و یا all را فشار می دهیم.

Book1 - Microsoft Excel

per

Protect Workbook Share Allow Users to Edit Ranges Protect and Share Workbook

Protect Sheet Workbook Track Changes Changes

در این مثال هر تغییری توسط هر کسی در ناحیه مشخص شده نمایش داده می شود

	E	D	C	B	A
1	جدول مقدار فروش طی یک سال				
2	زمستان	پاییز	تابستان	بهار	رضا
3	2,407	2,568	2,320	2,722	
4	2,991	2,989	1,571	2,045	جواد
5	2,913	2,234	1,891	1,612	سعید
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					

Highlight Changes

Track changes while editing. This also shares your workbook.

Highlight which changes

When: All

Who: Everyone

Where: \$B\$3:\$E\$5

Highlight changes on screen

List changes on a new sheet

OK Cancel

The screenshot shows a Microsoft Excel window with a table titled "جدول مقدار فروش طی یک سال". The table has columns for زمستان (Winter), پاییز (Autumn), تابستان (Summer), بهار (Spring), and رضا (Reza). A row for بهار (Spring) has a value of 4,000. A second row for بهار (Spring) has a value of 5,000. A third row for بهار (Spring) has a value of 2,045. A fourth row for بهار (Spring) has a value of 1,612.

A modal dialog box titled "Accept or Reject Changes" is open over the table. It asks "Select a value for cell B3:". It lists three options:

- \$2,722.00 (Original Value)
- \$1,000.00 (raya 12/28/2015 13:03)
- \$4,000.00 (raya 12/28/2015 13:32)

An annotation in red text below the dialog says: "تغییراتی که طی دو مرحله توسط کاربر دیگری به نام raya انجام شده است" (Changes made by another user named raya in two steps).

Buttons at the bottom of the dialog are: Accept, Reject, Accept All, Reject All, and Close.

روش های آدرس دهی در اکسل

قبل از معرفی روش های آدرس دهی، ابتدا با مفهوم Reference آشنا می شویم.

Reference به یک سلول و یا یک محدوده از سلول ها گفته می شود که اطلاعات درون این سلول ها در داخل توابع و فرمول های اکسل مورد استفاده قرار می گیرند.

برای آدرس دهی در اکسل از دو روش استفاده می شود.

آدرس دهی نسبی

آدرس دهی مطلق

آدرس دهی نسبی: در این نوع آدرس دهی هیچ کارکتری مورد استفاده قرار نمی گیرد و به طور ساده به سلول و یا محدوده ای از سلول ها اشاره می شود.

برای درک بهتر این مورد به یک مثال ساده توجه کنید.

فرض کنید در سلول A1 تا A10 تعدادی عدد دلخواه وارد کرده ایم. و در سلول C1 نیز یک عدد را وارد کرده ایم. می خواهیم تمام اعداد واقع در ستون A در عدد واقع در سلول C1 ضرب شوند. در سلول B1 علامت = را نوشته و ابتدا بر روی اولین عدد واقع در سلول A1 کلیک کرده و سپس علامت ضرب * را نوشته و سپس بر روی عدد واقع در سلول C1 کلیک می کنیم. حاصل ضرب اولین

عدد سلول A1 در سلول C1 بددست می آید. حال اگر این فرمول را از سلول B1 تا B10 کپی کنیم می بینید که نتیجه بقیه سلول ها عدد صفر بددست می آید.

اگر بر روی سلول B2 کلیک کنید می بینید که فرمول عدد سلول A2 را در مقدار سلول C2 ضرب کرده است و چون در سلول C2 عددی وجود ندارد پس نتیجه فرمول صفر خواهد شد.

یعنی با کپی فرمول ها به سلول های پایین تر مرجع سلول ها به صورت خودکار تغییر می کند.

C	B	A	
5	125	25	1
	=A2*C2	36	2
	0	21	3
	0	14	4
	0	48	5
	0	19	6
	0	65	7
	0	17	8
	0	69	9
	0	58	10

این روش پیش فرض اکسل می باشد. یعنی در حالت عادی اکسل از روش آدرس دهی نسبی استفاده می کند. این روش کاربردهای بسیار زیادی دارد. در مثال بالا اگر شما بخواهید هر سلول واقع در ستون A را عدد مقابل خود در ستون C ضرب شود باید اولین عدد سلول A1 را در اولین عدد سلول C1 ضرب کرده و فرمول را به سلول های پایینی کپی کنید. (بديهی است که در مقابل هر سلول واقع در ستون A باید یک عدد در سلول ستون C وجود داشته باشد)

آدرس دهی مطلق: در این نوع آدرس دهی مرجع سلول در هنگام کپی کردن به سایر سلول ها جابجا نشود باید قبل از آدرس سلول یک علامت \$ قرار دهیم. در مثال بالا فرض کنید می خواهیم زمانی که اولین حاصل ضرب را بددست آوردیم با کپی کردن فرمول بددست آمدہ به سلول های پایین تر مقدار سلول C1 جابجا نشود و همه اعداد واقع در ستون A فقط در مقدار سلول C1 ضرب شوند.

برای این منظور می توانیم فرمول سلول B1 را به این صورت بنویسیم:

=A1*C\$1

در آدرس دهی مطلق مرجع سلول ثبت می‌ماند

C	B	A	
5	125	25	1
	=A2*C\$1	36	2
	105	21	3
	70	14	4
	240	48	5
	95	19	6
	325	65	7
	85	17	8
	345	69	9
	290	58	10

در آدرس دهی مطلق می‌توانید با توجه به نیاز خود محل علامت \$ در فرمول را مشخص نمایید. چون در این مثال ما فرمول را از بالا به پایین کپی می‌کیم بنا بر این در سلول B1 آدرس به صورت A1*C1 نوشته می‌شود و در سلول B2 آدرس به صورت A2*C2 و در سلول B3 آدرس به صورت A3*C3 تبدیل خواهد شد. همانطور که می‌بینید در این فرمول ها مقدار C1 به C2 و سپس به C3 و غیره تغییر خواهد کرد و همچنین می‌بینید که تنها حرفی از فرمول که تغییر می‌کند اندیس های C هستند (اعداد واقع در کنار حرف C و خود C بدون تغییر باقی مانده است پس نیازی به تایپ علامت \$ قبل از حرف C نداریم. البته اگر فرمول را به صورت :

$$=A1*\$C\$1$$

نیز بنویسیم تفاوتی در نتیجه کار نخواهد داشت.

اگر در این حالت یعنی زمانی که فرمول را به صورت $=A1*\$C\1 بنویسیم با کپی کردن فرمول به سمت راست و چپ همیشه مقدار سلول C1 ثابت می‌ماند.

پس به طور خلاصه می‌توان علامت \$ را در سه حالت در نظر گرفت.

همانطور که می‌دانید آدرس هر سلول از دو قسمت تشکیل شده، قسمت حرفی (معرف ستون) که یکی از حروف انگلیسی و یا ترکیبی از آنها می‌باشد و قسمت عددی (معرف ردیف) که نشان دهنده ردیف آن سلول می‌باشد.

علامت \$ قبل از قسمت حرفی باعث جلوگیری از تغییر مکان آدرس سلول به چپ و راست می‌شود

علامت \$ قبل از قسمت عددی باعث جلوگیری از تغییر مکان آدرس سلول به بالا و پایین می‌شود

علامت \$ قبل از هردو قسمت باعث جلوگیری از تغییر مکان آدرس سلول به چپ و راست و یا بالا و پایین می‌شود

پس با توجه به نیاز خود می‌توانید از آدرس دهی مطلق و یا نسبی استفاده کنید.

کاربرد تابع VLOOKUP

تابع VLOOKUP در سری توابع REFERENCE & LOOKUP اکسل قرار دارد.

شکل کلی این تابع به صورت:

=VLOOKUP(LOOKUP_Value,table_array,col_index_num, [range_Lookup]))

می باشد.

به زبان ساده معنی عبارت بالا این است: **Lookup_Value** بگرد به دنبال مقداری که من در سلول ... وارد کرده ام. (آدرس سلول به جای **Lookup** نوشته شود)

table_array جدولی که مقدار وارد شده در بالا در آنجا قرار دارد.

col_index_num شماره ستونی که مقدار آن باید مقابل **Lookup_Value** نوشته شود.

(**Range_Lookup** ۰ و ۱) دقت جستجو را مشخص می کند. مقدار صفر جستجوی دقیق و مقدار یک جستجوی تقریبی را فراهم می آورد.

در این پست کاربرد این تابع را با ذکر یک مثال توضیح میدهم.

دوستان عزیزی که مسئولیت تهیه صورت وضعیت یک شرکت را به عهده دارند به خوبی می دانند که بدون استفاده از تابع VLOOKUP، وارد کردن شرح، واحد و قیمت آیتمهای فهرست بهاء کاری طاقت فرسا و همراه با اشتباها را زیاد خواهد بود.

اما با استفاده از این تابع و فقط با وارد کردن ردیف آیتم مورد نظر، سایر پارامترهای دیگر از قبیل شرح آیتم، واحد، قیمت واحد به صورت اتوماتیک درج خواهد شد.

در این مثال فرض می کنیم که ما روی آنها کار می کنیم (مانند برگ ریز متره، خلاصه متره و ...) دارای جهت راست به چپ هستند (از سربرگ PAGE LAYOUT گزینه Left-to-Right را فعال می کنیم).

در این مثال من یک کاربرگ را به عنوان DATA BASE که نمونه ای از فهرست بهای رشته برق می باشد در قالب اکسل تهیه کرده ام.

همانطور که در شکل می بینید این نمونه در محدوده A2:D10 قرار گرفته است. ابتدا بہتر است که این محدوده را نامگذاری کنیم. برای این کار از سربرگ FORMULAS آیتم Name Manager را انتخاب کرده و از پنجره باز شده New را کلیک می کنیم. پنجره New Name نمایان می شود. در قسمت Name نام دلخواه (فارسی یا انگلیسی) را بدون فاصله تایپ می کنیم. (برای نامهای طولانی می توان از بین کلمات استفاده نمود) و سپس در قسمت Refers to: با کلیک بر روی فلش کوچک قرمز رنگ کناری محدوده ای را که قصد نامگذاری آن را داریم انتخاب کرده و سپس بر روی OK کلیک می کنیم.

شکلهای زیر نحوه کار را نماش می دهند.

The screenshot shows the Microsoft Excel ribbon with the FORMULAS tab selected. In the Defined Names group, the 'Name Manager' button is highlighted with a red box. A larger red box surrounds the 'Name Manager' dialog box, which is displayed over the worksheet. The dialog box has tabs for New..., Edit..., Delete, and Filter. It contains columns for Name, Value, Refers To, Scope, and Comment. Below the table, there is a 'Refers to:' section with a dropdown menu and a Close button.

فهرست پهلوی واحد پایه ورشته تامیسات برقی سال ۸۸

شماره	شرح فهرست پها	واحد	پها و واحد(رال)
۱	چرخ فلوریست سقفتی روکار قاب ساده، با چهار عدد لامپ فلوریست ۴۰ وات.	عدد	۲۸۱,۰۰۰
۲	چرخ فلوریست سقفتی روکار قاب ساده، با یک عدد لامپ فلوریست ۴۰ وات.	عدد	۱۷۹,۵۰۰
۳	چرخ فلوریست سقفتی روکار قاب ساده، با چهار عدد لامپ فلوریست ۴۰ وات.	عدد	۱۷۹,۰۰۰
۴	چرخ فلوریست سقفتی روکار قاب ساده، با یک عدد لامپ فلوریست ۴۰ وات.	عدد	۱۷۹,۰۰۰
۵	چرخ فلوریست سقفتی روکار قاب ساده، با چهار عدد لامپ فلوریست ۴۰ وات.	عدد	۱۱۱,۵۰۰
۶	کابل ۱۸,۳ کیلو واتی زره دار با نوار آلمینیومی، یگ سیمه با هادی آلمینیومی، عایق پایه ایان	متر طول	۲۱۲,۵۰۰
۷	کابل ۱۸,۳ کیلو واتی زره دار با نوار آلمینیومی، یگ سیمه با هادی آلمینیومی، عایق پایه ایان	متر طول	۲۲۴,۰۰۰
۸	کربس لیکت شنل و مورسی و پوشاک خارجی یک هی، مس از نوع NA ₂ XSYBY و به مقاطع ۱۰x۱۶ میلیمتر مرتع	متر طول	۴۶۱,۵۰۰
۹	سرکابل ادخن، یکی کابل یک سیمه ۳۶ کلادوبلیتی، NA ₂ XSYBY N ₂ XSYBY به مقاطع ۱۰x۱۶ میلیمتر مرتع.	عدد	۳۰,۹۵,۰۰۰
۱۰	سکسیونر سه پل تک در قابل خطیغ زیر زار ۲ کیلو واتی ۱۰۳ سیمی با جریان ضریب ۰,۴ کیلوا تپر با فرمان خطیغ و دستی، به علور کامل.	عدد	۱۶-۴-۱
۱۱			

در این مثال من دو کاربرگ را تهیه کرده ام. همانطور که قبلًا اشاره شده کاربرگ DATA BASE را به اسم "برق" و کاربرگ دیگر را به نام "صورت وضعیت" نامگذاری کرده ام.

حال میخواهم در کاربرگ صورت وضعیت از تابع VLOOKUP استفاده کرده و با درج شماره ردیف فهرست از کاربرگ برق، شرح، واحد و قیمت آیتمها به صورت خودکار در کاربرگ "صورت وضعیت" قرار بگیرند.

در قدم اول قصد دارم شرح آیتم در برگ صورت وضعیت در زیر عنوان "شرح" قرار بگیرد. برای این منظور در سلول A8 کاربرگ "صورت وضعیت" فرمول را به شرح زیر وارد می کنم.

=VLOOKUP(A8,2,0,فهرست)

A8: محلی که باید جستجو شود.

فهرست: جدولی که مقدار مورد جستجو در آنجا قرار دارد

۲: ستون دوم از جدول فهرست

۰: مقدار جستجو دقیق باشد. شرح نزدیک به آیتم قرار داده نشود.

برای آنکه مقدار واحد نیز درج شود عیناً فرمول فوق را تکرار کرده و فقط به جای عدد "۳" باید عدد "۳" را وارد کنیم. چونکه شرح واحد در ستون سوم (از سمت راست) جدول "فهرست" (کاربرگ برق) قرار دارد.

شكل زیر فرمول و نتیجه کار را نشان می دهد.

S	R	Q	P	O	N	E	D	C	B	A	
پروژه: ساختمان تجری نمونه											
پیمانکار:	مشاور:							محروم:			
شناوه قرارداد: -----مورخ	خلاصه مالی							دورة کارکرد: ۱۳۹۱/۰۵/۲۹			
توفیحات	تعداد (ریال)	قیمت واحد	مقدار-تعداد	واحد	شرح			صورت و تعیین موقت شماره -۰- تأسیسات یزدی			
	213500			متر طول	کابل ۱۸.۳۰ کیلو روتی زره دار با نوار آلمینیومی، کک بیمه با هادی آلمینیومی، عایق پلی اتیلن کراس لینک، کابل و نوار منی و پوشش خارجی بی. دی. سی از نوع NA2XSYBY و به مقطع ۳۰۰ × ۱ میلیمتر مربع.			097908			شماره ردیف
	3095000			عدد	=VLOOKUP(A9,فهرست,2,0)			160401			
VLOOKUP(lookup_value, table_array, col_index_num, [range_lookup])											
										11	
										12	
										13	
										14	
										15	

تذکر: اگر مقدار LOOKUP (در این مثال یعنی ستون A) یافت نشود آنوقت خطای

#NA (Not Available)

نمایش داده می شود.

تذکر: در ردیفهای فهرست قبل از بعضی از ردیفها مقدار "+0" درج شده است. اما اکسل آن را نادیده میگیرد. اگر شماره آیتم درست وارد شود و دوباره خطای #NA نمایش داده شود بهتر است که از Format Cell نوع داده سلول را Text در نظر بگیریم.

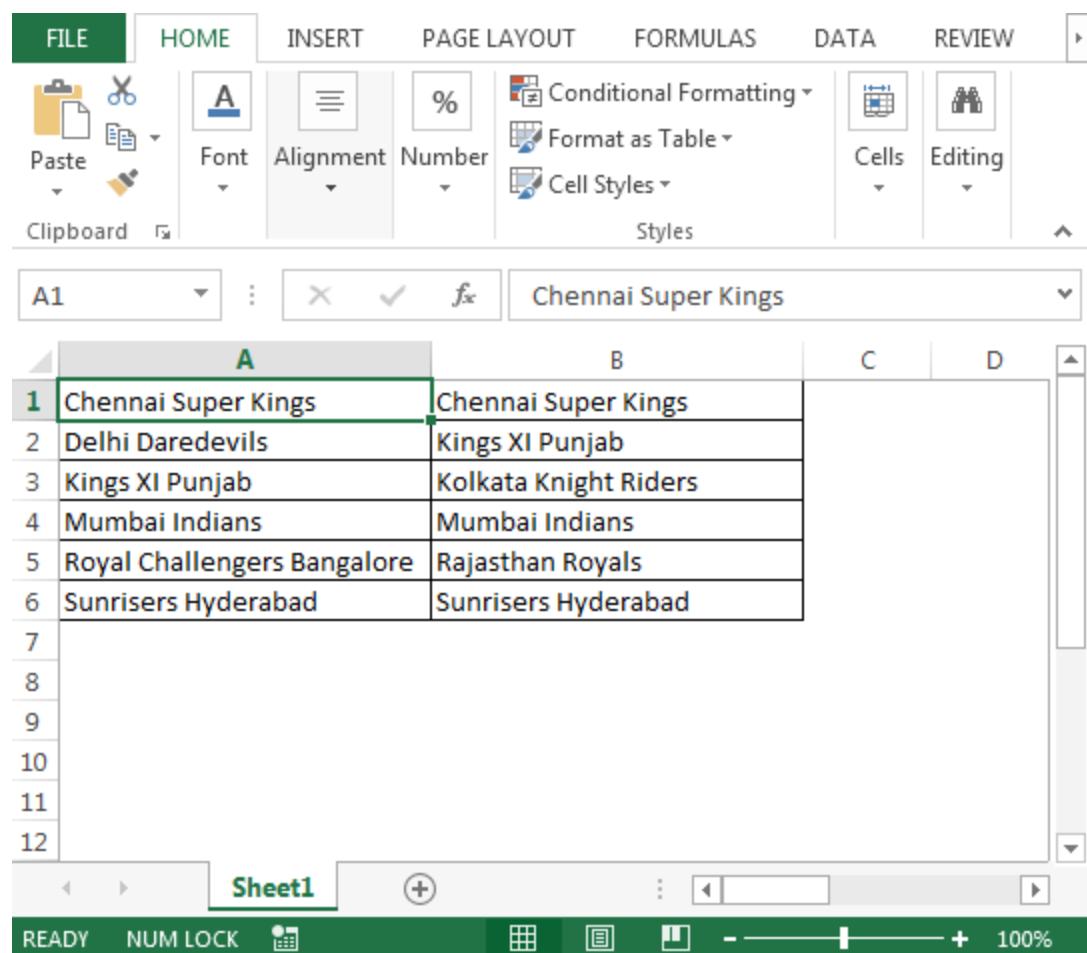
تذکر: تابع HLOOKUP نیز مانند VLOOKUP عمل می کند . اما به جای جستجوی عمودی، جستجوی افقی را انجام میدهد.

مقایسه اطلاعات دو لیست در اکسل

در این مقاله می خواهیم اطلاعات دو لیست در اکسل را با هم مقایسه نموده و ورودی هایی که منحصر به فرد هستند (غیر نکاری) را از هر دو لیست پیدا کنیم. بارها اتفاق افتاده که در هنگام کار با صدها ردیف از اطلاعات در اکسل خواسته ایم داده های خود را از دو لیست به صورت دستی مقایسه نماییم. برای آنکه مجبور به مقایسه دستی نباشیم، از ابزار COUNTIF و Conditional Formatting استفاده می کنیم.

سؤال: من می خواهم دو ستون از اطلاعات را با هم مقایسه نموده و در هر ستون داده های منحصر به فرد را با یک رنگ خاص مشخص نمایم.

در این مثال توضیح داده می شود که چگونه با استفاده از conditional formatting دو ستون از داده ها را با هم مقایسه کنیم.
برای مثال دو لیست مطابق شکل زیر را می خواهیم با هم مقایسه نماییم.

	A	B	C	D
1	Chennai Super Kings	Chennai Super Kings		
2	Delhi Daredevils	Kings XI Punjab		
3	Kings XI Punjab	Kolkata Knight Riders		
4	Mumbai Indians	Mumbai Indians		
5	Royal Challengers Bangalore	Rajasthan Royals		
6	Sunrisers Hyderabad	Sunrisers Hyderabad		
7				
8				
9				
10				
11				
12				

برای این منظور به روش زیر عمل می کنیم.

ابتدا ناحیه A1:A6 را انتخاب نموده و نام FirstList را برای آن انتخاب می کنیم. (برای نام گذاری در کادر اسم نام مورد نظر را بدون فاصله تایپ کرده و کلید Enter را فشار می دهیم)

اسم را بدون فاصله تایپ کنید و کلید اینتر را بزنید

FirstList : Chennai Super Kings

	A	B	C	D
1	Chennai Super Kings	Chennai Super Kings		
2	Delhi Daredevils	Kings XI Punjab		
3	Kings XI Punjab	Kolkata Knight Riders		
4	Mumbai Indians	Mumbai Indians		
5	Royal Challengers Bangalore	Rajasthan Royals		
6	Sunrisers Hyderabad	Sunrisers Hyderabad		

اول ناحیه مورد نظر جهت نامگذاری را انتخاب نمایید

Sheet1

READY NUM LOCK COUNT: 6

به همین ترتیب ناحیه B1:B6 را انتخاب نموده و برای آن نام SecondList را انتخاب می کنیم.

SecondList Chennai Super Kings

	A	B	C	D
1	Chennai Super Kings	Chennai Super Kings		
2	Delhi Daredevils	Kings XI Punjab		
3	Kings XI Punjab	Kolkata Knight Riders		
4	Mumbai Indians	Mumbai Indians		
5	Royal Challengers Bangalore	Rajasthan Royals		
6	Sunrisers Hyderabad	Sunrisers Hyderabad		

به روش مشابه قبل ناحیه دوم را نامگذاری کنید

ناحیه A1:A6 را انتخاب می کنیم . (می توانیم از لیست کادر نام عبارت FirstList را انتخاب نماییم)

از سربرگ Home ابزار Conditional formatting را انتخاب نمایید و سپس بر روی گزینه New rule کلیک کنید.

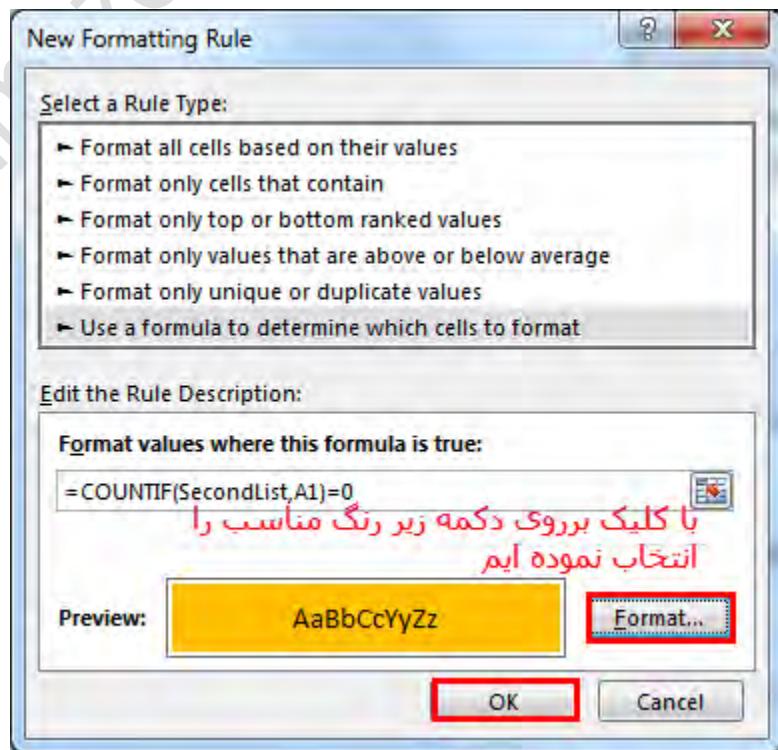
از پنجره ظاهر شده عبارت "Use a formula to determine which cells to format" را انتخاب نمایید.

The screenshot shows the Microsoft Excel ribbon with the 'HOME' tab selected. In the 'Conditional Formatting' section of the ribbon, a red box highlights the 'New Rule...' option under the 'Format Rules' dropdown.

فرمول را به صورت زیر وارد نمایید.

=COUNTIF(SecondList,A1)=0

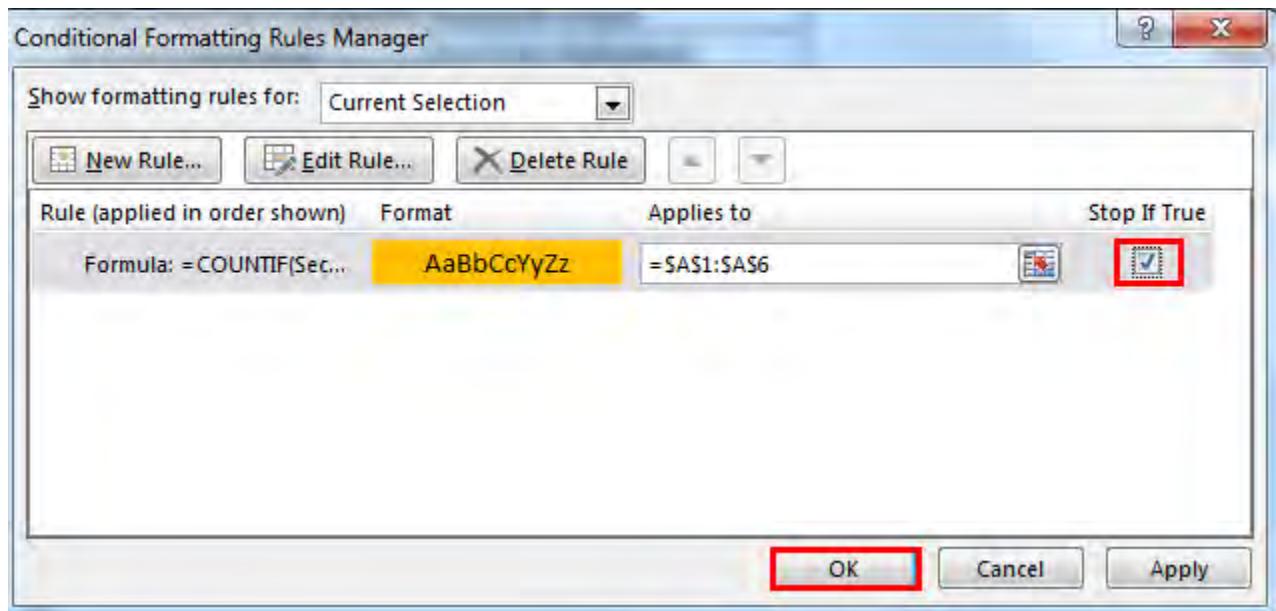
بر روی دکمه Format کلید کنید و از پنجره ظاهر شده یک رنگ دلخواه انتخاب نمایید.

بر روی دکمه OK کلیک کنید.

چک باکس stop if true را در حالت انتخاب قرار داده و بر روی دکمه ok کلیک کنید.

نتیجه به شکل زیر خواهد بود.

	A	B
1	Chennai Super Kings	Chennai Super Kings
2	Delhi Daredevils	Kings XI Punjab
3	Kings XI Punjab	Kolkata Knight Riders
4	Mumbai Indians	Mumbai Indians
5	Royal Challengers Bangalore	Rajasthan Royals
6	Sunrisers Hyderabad	Sunrisers Hyderabad

نتیجه کار: داده های غیر تکراری مشخص شده اند

همانطور که در شکل می بینید Royal Challengers Bangalore و Delhi Daredevils منحصر به فرد هستند (در ناحیه SecondList قرار ندارند).

برای مشخص کردن آیتم هایی که در FirstList باشند و در SecondList از فرمول زیر استفاده می کنیم.

=COUNTIF(FirstList,B1)=0

	A	B
1	Chennai Super Kings	Chennai Super Kings
2	Delhi Daredevils	Kings XI Punjab
3	Kings XI Punjab	Kolkata Knight Riders
4	Mumbai Indians	Mumbai Indians
5	Royal Challengers Bangalore	Rajasthan Royals
6	Sunrisers Hyderabad	Sunrisers Hyderabad

به روش مشابه داده های غیر تکراری ستون دوم نیز مشخص شده اند

در اینجا فرمول COUNTIF(SecondList,A1) تعداد آیتم های ناحیه SecondList که برابر آیتم سلول A1 هستند را شمارش می کند (به عبارت دیگر آیا آیتم واقع در سلول A1 در SecondList هست یا خیر).

پس اگر =COUNTIF(SecondList,A1) آیتم واقع در سلول A1 در ناحیه SecondList موجود نیست. و در پایان آیتم های منحصر به فرد را به رنگ مشخص شده نمایش می دهد. (formatting

راه دوم برای مقایسه لیست ها

یک کپی از صفحه موجود کپی نموده و سپس تمام قواند conditional formatting را از آن حذف کنید (انتخاب هر دو ستون- انتخاب conditional formatting از سربرگ Home و سپس انتخاب clear rules from selected cells) (clear rules from selected cells).

ابتدا ناحیه داده ها را انتخاب نمایید.

از سربرگ home ابزار conditional formatting و سپس گزینه Duplicate values را انتخاب نمایید.

FILE HOME INSERT PAGE LAYOUT FORMULAS DATA REVIEW VIEW

Paste Font Alignment Number

A1 fx

	A	
1	Chennai Super Kings	Cheni
2	Delhi Daredevils	Kings
3	Kings XI Punjab	Kolka
4	Mumbai Indians	Muml
5	Royal Challengers Bangalore	Rajast
6	Sunrisers Hyderabad	Sunri
7		
8		
9		
10		

Conditional Formatting

- Highlight Cells Rules
- Top/Bottom Rules
- Data Bars
- Color Scales
- Icon Sets
- New Rule...
- Clear Rules
- Manage Rules...
- Greater Than...
- Less Than...
- Between...
- Equal To...
- Text that Contains...
- A Date Occurring...
- Duplicate Values...
- More Rules...

روش دوم مشخص نمودن اطلاعات غیر تکراری

از پنجره ظاهر شده زیر عبارت Unique گزینه Format cells that contain نمایید و سپس بر روی دکمه ok کلیک نمایید.

نتیجه مشابه مراحل قبل می باشد.

	A	B
1	Chennai Super Kings	Chennai Super Kings
2	Delhi Daredevils	Kings XI Punjab
3	Kings XI Punjab	Kolkata Knight Riders
4	Mumbai Indians	Mumbai Indians
5	Royal Challengers Bangalore	Rajasthan Royals
6	Sunrisers Hyderabad	

Find & Replace

در این پست قصد دارم بکی از ترفندهای بسیار ساده و کاربردی اکسل که شاید کمتر به آن توجه شود را تقدیم شما عزیزان نمایم.

در سربرگ Home از گزینه های Find & Select replcae و انتخاب گزینه می توان برای پیدا کردن اطلاعات مورد نظر و یا جایگزینی قسمتی از متن با متن دیگر استفاده نمود. کلید میانبر Ctrl+H می باشد.

فرض کنید که یک متن ۲۰۰ صفحه ای در اختیار دارید و قرار است که در آن هر جا کلمه "اکسل" ذکر شده باشد کلمه جدید "میکروسافت اکسل ۲۰۱۰" جایگزین آن شود. مسلماً پیدا کردن تمام کلمات و جایگزینی آها به صورت دستی کار بسیار وقت گیر و طاقت فرسایی است. برای این منظور پس از انتخاب کل متن مورد نظر از سربرگ Home گزینه find & select و سپس replace را انتخاب نموده و در کادر مقابل Find what: کلمه "اکسل" و در مقابل عبارت Replace with: کلمه "میکروسافت اکسل ۲۰۱۰" را تایپ کرده و بر روی دکمه all کلیک نمایید. پیامی مبنی بر اینکه عملیات جستجو خاتمه یافته و تعداد کلمات جایگزین شده ظاهر می شود. برای اتمام کار بر روی دکمه OK کلیک نمایید.

به عنوان مثالی دیگر فرض کنید در یک شیت اکسل قرار است اطلاعات ساعت ورود و خروج پرسنل شرکت را وارد نمایید. برای وارد کردن ساعت در اکسل باید فرمات ورود اطلاعات به این شکل باشد:

hh:mm:ss

که در آن hh معرف ساعت، mm معرف دقیقه و ss معرف ثانیه می‌باشد. همانطور که می‌بینید وارد کردن تعداد زیادی ساعت ورود و خروج به شکل بالا بسیار وقت‌گیر می‌باشد.

راه حل بسیار ساده است. برای این منظور می‌توانید ساعت را به شکل hh.mm.ss وارد نمایید. یعنی از نقطه معمولی برای جدا کردن ساعت و دقیقه استفاده نموده و پس از اتمام کار نقطه معمولی را با علامت : جایگزین نمایید. برای این منظور پس از انتخاب کلیه اطلاعات وارد شده، با انتخاب کلید میانبر Ctrl+H نقطه معمولی را با : جایگزین نمایید. به این روش سرعت ورود اطلاعات به طور چشمگیری افزایش پیدا می‌کند.

البته با استفاده از فرمول نیز این کار امکان پذیر است، اما برای کاربران معمولی راه حل مناسبی نیست.
نحوه انجام کار در شکل نشان داده شده است.

The screenshot shows a Microsoft Excel window with a table of time entries in column H. A red arrow points from the 'Replace' button in the 'Find and Replace' dialog box below to the 'Replace' button in the ribbon's 'Cells' tab. The 'Find and Replace' dialog box is open, showing 'Find what:' as 'کادر ورود متن قدیمی' (Old input text) and 'Replace with:' as 'کادر ورود متن جدید' (New input text). Other buttons in the dialog include 'Replace All', 'Find Next', and 'Close'.

	J	I	H	G	F	E	D	C
			12:25					
			7:34					
			19:45					
			6:45					
			15:23					
			18:36					
			19:02					
				12.25				
				7.34				
				19.45				
				6.45				
				15.23				
				18.36				
				19.2				

حل معادله درجه دوم به کمک اکسل

از اکسل در زمینه های مختلفی استفاده می شود، یکی از این زمینه ها حل مسائل ریاضی به کمک اکسل است. توابع ریاضی و مثلثات اکسل را می توانید از گروه Math & Trig Formulas و از زیرگروه Formulas مشاهده نمایید. در این پست حل معادله درجه دوم که در کتاب های دوره دبیرستان آن را دیده اید به کمک اکسل (البته بدون استفاده از توابع داخلی اکسل) و فقط به کمک تابع IF به شما دوستان عزیز تقدیم می کنم.

همانطور که می دانیم شکل کلی تابع درجه دوم به صورت $Ax^2+Bx+C=0$ می باشد. در این معادله A, B, C اعداد حقیقی بوده و $A \neq 0$ می باشد.

برای حل این معادله می توان از روش های مختلفی مانند تجزیه، دلتا، حل به کمک ماتریس و غیره استفاده کرد که در اینجا از روش دلتا که در کتب دبیرستان به آن پرداخته شده استفاده می کنیم.
ابتدا برای وجود ریشه های معادله دلتا را به صورت زیر تعریف می کنیم.

$$\Delta = b^2 - 4ac$$

اگر دلتا سه حالت ممکن است اتفاق بیفتند.

اگر دلتا مقداری بزرگتر از صفر باشد معادله دارای دو ریشه می باشد

اگر مقدار دلتا برابر صفر شود آنگاه معادله دارای یک ریشه تکراری (مضاعف) است

اگر مقدار دلتا عددی منفی باشد آنگاه معادله در مجموعه اعداد حقیقی دارای جواب نمی باشد.

اگر دلتا مقداری مثبت باشد آنگاه معادله دارای دو ریشه می باشد که این ریشه ها از رابطه

$$= \frac{-b \pm \sqrt{b^2 - 4ac}}{2a}$$

بدست می آیند. و اگر دلتا برابر صفر شود آنگاه مقدار زیر رادیکال صفر شده و ریشه ها از رابطه ساده

$$= \frac{-b}{2a}$$

بدست می آیند. و اگر دلتا عددی منفی شود، چون مقدار رادیکال با فرجه زوج نمی تواند مقداری منفی باشد، پس معادله در دامنه اعداد حقیقی جواب ندارد. (در مجموعه اعداد موهومی دارای جواب می باشد)

E	D	C	B	
$ax^2+bx+c=0$	a	b	c	2
x^2+x-6	1	1	-6	3
$\Delta=b^2-4*a*c$			25	4
$x_1=(-b+\Delta^.5)/(2*a)$	$x_1=$		2	5
$x_2=(-b-\Delta^.5)/(2*a)$	$x_2=$		-3	6
$\Delta>0$				7

همانطور که در شکل دیده می شود، معادله $-X^2+X-6=0$ دارای دو ریشه می باشد که عبارتند از ۲ و -۳. فرمول نوشته شده در هر سلول با همان رنگ در شکل زیر مشخص شده است.

فرمول نوشته شده در هر سلول با رنگ متناسب مشخص شده است	
$C3^2-4*D3*B3$	
IF(B4>=0,"x1=","")	IF(B4>=0,(-C3+B4^0.5)/(2*D3),"")
IF(B4>=0,"x2=","")	IF(B4>=0,(-C3-B4^0.5)/(2*D3),"")
IF(B4<0,"Delta<0","Delta>0")	"امعادله ریشه حقیقی ندارد(IF(B4<0,""))"
IF(B4=0,"Delta=0","")	"امعادله ریشه مضاعف دارد(IF(B4=0,""))"

اکنون اگر معادله های مختلف را امتحان کنید خواهد دید که با توجه به شرایط مسئله جواب ها و پام های لازم توسط اکسل نمایش داده خواهد شد.

در شکل های زیر نیز معادلاتی که دارای ریشه مضاعف و یا بدون ریشه هستند نیز آورده شده است.

E	D	C	B	
$ax^2+bx+c=0$	a	b	c	2
X^2-2X+3	1	-2	3	3
$\Delta=b^2-4*a*c$				4
$x_1=(-b+\Delta^{0.5})/(2*a)$				5
$x_2=(-b-\Delta^{0.5})/(2*a)$				6
$\Delta<0$				7
				8

E	D	C	B	
$ax^2+bx+c=0$	a	b	c	2
X^2+2X+1	1	2	1	3
$\Delta=b^2-4*a*c$				4
$x_1=(-b+\Delta^{0.5})/(2*a)$	$x_1=$		-1	5

$x2=(-b-Delta^.5)/(2*a)$	x2=	-1	6
			7
Delta=0	معادله ریشه مضاعف دارد		8

کاربرد تابع IF در اکسل

تابع IF یکی از پرکاربردترین توابع اکسل می باشد. در این پست ساختار و کاربرد تابع IF در اکسل را با ذکر چند مثال به همه دوستان عزیز تقدیم می کنم.

شرح تابع:

اگر شرطی که شما تعیین کرده اید اتفاق بیفتد این تابع مقدار (TRUE) یا (صحیح) را بر میگرداند و اگر شرط تعریف شده تحقق نیاید آنگاه خروجی این تابع مقدار (FALSE) یا (غلط) می باشد.

به عنوان مثال اگر شما در سلول B1 فرمول را به صورت

=IF(A1>50,"عدد مورد نظرکمتر یا مساوی ۵۰ می باشد","عدد مورد نظراز ۵۰ بزرگتر می باشد")

وارد کرده و در سلول A1 عدد دلخواهی را وارد نمایید، آنگاه آن عدد با عدد ۵۰ مقایسه شده و عبارت مناسب در سلولی که فرمول را در آن نوشته اید (B1) به شما نشان داده خواهد شد.

ساختار کلی تابع IF به شکل زیر می باشد.

IF(logical_test, [value_if_true], [value_if_false])

عبارت Logical test که باید حتماً در تابع ذکر گردد می تواند یک مقدار یا یک تابع باشد مانند A1>50 . اگر مقدار A1 از ۵۰ بزرگتر باشد آنگاه تابع عبارت (True) یا هر عبارتی که شما تعیین نمایید را نمایش میدهد و در غیر صورت تابع عبارت (False) یا هر عبارتی که شما تعیین نمایید را نمایش خواهد داد.

عبارت Value if true پیامی است که اگر نتیجه تابع درست باشد نمایش داده می شود. این مقدار می تواند رشته متني، عدد و یا هر عبارت دلخواهی باشد.

عبارت Value if false پیامی است که اگر نتیجه تابع نادرست باشد نمایش داده می شود. این مقدار می تواند رشته متني، عدد و یا هر عبارت دلخواهی باشد.

تذکر ۱: اگر میخواهید پیام تابع به صورت رشته متني باشد فراموش نکنید که آن را حتماً داخل علامت " " قرار دهید.

تذکر ۲: جدا کننده عبارت های تابع IF می تواند بسته به نوع تنظیمات ویندوز شما علائم (,) و یا (:) باشد

می توانید برای تحقق بیش از دو شرط از تابع IF تو در تو (Nested) استفاده نمایید. در اکسل ۲۰۱۰ می توانید تا ۶۴ تابع تو در تو را استفاده نمایید. در مثال شماره ۳ یک نوع تابع تو در تو ذکر شده است.

البته در صورتی که تعداد شرط ها خیلی زیاد شوند، بهتر است از توابع دیگری مانند Choose , Vlookup- Hlookup استفاده نمایید.

مثال ۱

فرض کنید در دو سلول A2 و B2 دو عدد دلخواه را وارد کرده باشیم. در سلول A4 فرمول را به صورت:

=IF(A2<=100,"عدد وارد شده بزرگتر از ۱۰۰ می باشد","عدد وارد شده کمتر یا مساوی ۱۰۰ می باشد")

وارد می کنیم. حال اگر عدد وارد شده در سلول A2 کمتر از ۱۰۰ باشد در سلول A4 عبارت "عدد وارد شده کمتر یا مساوی ۱۰۰ می باشد" نمایش داده می شود و اگر این عدد بزرگتر از ۱۰۰ باشد آنگاه عبارت "عدد وارد شده بزرگتر از ۱۰۰ می باشد" نمایش داده خواهد شد.

در سلول A5 نیز فرمول را به صورت:

=IF(A2=100,A2+B2,"")

نوشته شده است. اگر عدد وارد شده در سلول A2 برابر ۱۰۰ باشد آنگاه این عدد با عدد واقع در سلول B2 با هم جمع شده و نتیجه در سلول A5 نمایش داده خواهد شد و در غیر این صورت نتیجه فرمول سلول A5 یک رشته خالی (" ") خواهد بود. به عبارت دیگر در این سلول هیچ مقدار یا پیامی ظاهر نخواهد شد.

مثال ۲

فرض کنیم در سلول های A2 و A3 مقدار هزینه واقعی انجام یک کار را نوشته و در سلول های مقابله آنها یعنی B2 و B3 مقدار هزینه پیش بینی شده (بودجه) را نوشته ایم.

میخواهیم ببینیم آیا هزینه انجام کار از مقدار بودجه پیش بینی شده کمتر یا بیشتر شده است. برای این منظور در سلول A6 فرمول را به صورت زیر نوشته ایم.

=IF(A2>B2,"بیش از بودجه","OK")

اگر مقدار هزینه بیش از بودجه باشد آنگاه عبارت "بیش از بودجه" در سلول A6 نمایش داده خواهد شد و در غیر این صورت عبارت "OK" نمایش داده می شود.

همانطور که مشاهده می شود در سطر دوم هزینه بیش از بودجه بوده و عبارت "بیش از بودجه" ظاهر شده اما برای سطر سوم چون هزینه کمتر از بودجه می باشد عبارت "OK" نوشته شده است

مثال ۳

فرض کنیم در سلول های A3, A2, A1 نمرات درس سه نفر از دانشجویان کلاسی را نوشته ایم. می خواهیم به نمرات بالاتر از ۸۹ رتبه A و به نمرات بین ۷۹ تا ۸۹ رتبه B، به نمرات بین ۶۹ تا ۷۹ رتبه C، به نمرات بین ۵۹ تا ۶۹ رتبه D و به نمرات کمتر از ۵۹ رتبه F را اختصاص دهیم.

برای این منظور در سلول A6 فرمول را به صورت

=IF(A2>89,"A",IF(A2>79,"B", IF(A2>69,"C",IF(A2>59,"D","F"))))

می نویسیم. چون عدد واقع در سلول A2 ۴۵ می باشد، پس نتیجه این فرمول رتبه F خواهد بود.

و به همین ترتیب فرمول سلول های A7 و A8 نیز به صورت زیر نوشته می شوند و نتیجه آنها اختصاص رتبه های A و C می باشند.

IF(A3>89,"A",IF(A3>79,"B", IF(A3>69,"C",IF(A3>59,"D","F"))))

IF(A4>89,"A",IF(A4>79,"B", IF(A4>69,"C",IF(A4>59,"D","F"))))

توجه داشته باشید در فرمول IF های تو در تو به جای شرط قسمت دوم در تابع IF یک تابع IF جدید نوشته می شود.

یعنی به جای value_if_false یک تابع جدید IF را قرار می دهیم.

توجه داشته باشید که در هر تابع اکسل باید کلیه پرانتزهای باز شده و پرانتزهای بسته شده با هم برابر باشند.

تابع Rank در اکسل

شاید تا به حال در باره رنکینگ چیزهایی شنیده باشید. مثلاً گفته می شود ایران در رنکینگ فیفا دارای رتبه ۴۱ می باشد.

اکسل در این زمینه دارای یک تابع به همین نام می باشد. ساختار کلی این تابع به شکل زیر است.

`Rank(Number,ref,[order])`

این تابع دارای سه آرگومان (ورودی) است. `Number` یک عدد در ناحیه ای است که می خواهیم رتبه آن را در بین کل اعداد ناحیه بست آوریم. `Ref` کل محدوده اعدادی است که تابع `rank` را روی آن اجرا می کنیم و `order` یک مقدار اختیاری می باشد که مقدار آن صفر یا یک است. اگر مقدار `order` را صفر انتخاب کنیم بزرگترین عدد، رتبه یک را به خود اختصاص می دهد و اگر برابر یک انتخاب شود آنگاه بزرگترین عدد مجموعه آخرین مقدار (رتبه آخر) را نمایش می دهد.

تذکر: کلیه عباراتی که در فرمول ها و توابع اکسل درون علامت [] قرار گرفته باشند آرگومان های اختیاری بوده و می توانیم آن را نادیده بگیریم.

به مثال زیر توجه نمایید.

فرض کنیم که نمرات درس یک کلاس را در جدولی به شکل زیر وارد کرده ایم.

رتبه	نمره
۱	۲۰
۱	۲۰
۱	۲۰
۴	۱۹,۵
۵	۱۹
۵	۱۹
۵	۱۹
۸	۱۸
۹	۱۷
۹	۱۷

فرض کنیم این نمرات از سلول A11 تا A2 در یک کاربرگ (شیت) اکسل قرار گرفته باشند. در سلول B2 اولین فرمول را به صورت زیر می نویسیم.

=Rank(A2,\$A\$2:\$A\$11)

همانطور که می بینید با توجه به شکل کلی تابع مقدار `Number` را سلول A2 انتخاب کرده ایم و به جای `Ref` نیز ناحیه A2:A11 را قرار داده ایم. چون مقدار `[order]` یک مقدار اختیاری می باشد، در اینجا مقداری برای آن وارد نکرده ایم. سپس فرمول نوشته شده را تا سلول B11 کپی می کنیم تا رتبه سایر اعداد ناحیه نیز محاسبه شوند.

تذکر: برای اینکه کل ناحیه انتخابی (A2:A11) در هنگام کپی شدن جایجا نشود ، با استفاده از علامت \$ آن را به شکل مطلق وارد کرده ایم. (مطلق و نسبی در مقاله جداگانه ای توضیح داده خواهند شد).

با توجه به نتیجه تابع Rank می بینید که سه نفر که بیشترین نمره را کسب کرده اند، رتبه اول را به خود اختصاص داده. نفر دوم نیز در جایگاه چهارم قرار گرفته و به همین ترتیب نفر سوم نفر دارای رنکینگ ۸ می باشد.

اگر بخواهیم که نتیجه تابع به صورتی باشد که سه نفر اول رتبه ۱ و به نفر چهارم که دومین نمره کلاس را کسب کرده، رتبه دوم را اختصاص دهیم نیاز به نوشتتن توابع اضافی می باشد که فایل آن را می توانید از لینک زیر دانلود نمایید.

فرمولهای پایگاه داده‌ها در اکسل

Excel Utilities

ردیف	نام محصول	نام فروشندۀ	تعداد فروخته شده	مبلغ فروش
1				
2				
3				
4				
5				
ردیف	نام محصول	نام فروشندۀ	تعداد فروخته شده	مبلغ فروش
6	دوربین دیجیتال	رضا	3	200
7	گوشی سامسونگ	سعید	5	500
8	دوربین دیجیتال	رضا	2	300
9	دوربین دیجیتال	رضا	4	100
10	گوشی سامسونگ	رضا	2	10
11	گوشی سامسونگ	سعید	3	100
12	دوربین دیجیتال	رضا	6	200
13	دوربین دیجیتال	سعید	2	700
14	گوشی سامسونگ	رضا	4	200
15	دوربین دیجیتال	سعید	3	300
16				
17				

از نرم افزار اکسل همانند access و Sql می توان به عنوان پایگاه داده استفاده کرد. نرم افزارهای پایگاه داده دارای امکانات ساخت Query (پرسش) هستند. به این معنی که بر اساس معیارهای مشخصی می توان گزارش هایی را تهیه کرد.

فرض کنید که در یک سیستم فروش می خواهیم گزارشی از فروش کالای خاصی را طی یک ماه گذشته بدست آوریم و یا اینکه بدانیم در یک روز مشخص در یک ماه گذشته مجموع فروش این کالا چقدر بوده است.

در این موارد استفاده از فرمول های شرطی COUNTIF و SUMIF به دلیل اینکه دارای یک شرط هستند نمی توانیم استفاده کنیم.

پرس جوها (Query) گاهی دارای چندین شرط OR و AND هستند و اگر بخواهیم از توابع شرطی اکسل استفاده کنیم توابعی بسیار پیچیده را باید بنویسیم.

اما با استفاده از توابع دیتابیس اکسل، حل این مسائل بسیار ساده خواهد شد.

فرض کنید دارای جدولی از اطلاعات به شرح ذیل هستیم

می خواهیم از جدول اطلاعات داده شده گزارش‌هایی با شرایطی خاص تهیه کنیم.

همانطور که در شکل می بینید تعدادی از ردیف های بالای جدول خالی در نظر گرفته شده اند . می خواهیم در این ناحیه شرط های مسنله را تایپ کنیم. و نکته مهم دیگر اینکه ستون های اطلاعات دارای سرستون هستند (رنگ پرقالی) و همین سرستون ها برای محل هایی که باید شرط را در آنها بنویسیم نیز تکرار شده اند (رنگ سبز)

ردیف	نام محصول	نام فروشندۀ	تعداد فروخته شده	عیلخ فروش																				
1																								
2																								
3																								
4																								
5																								
ردیف	نام محصول	نام فروشندۀ	تعداد فروخته شده	عیلخ فروش																				
6	دوربین دیجیتال	رضا	3	200																				
7	گوشی سامسونگ	سعید	5	500																				
8	دوربین دیجیتال	رضا	2	300																				
9	دوربین دیجیتال	رضا	4	100																				
10	گوشی سامسونگ	رضا	2	10																				
11	گوشی سامسونگ	سعید	3	100																				
13	دوربین دیجیتال	سعید	2	700	14	دوربین دیجیتال	رضا	4	200	15	گوشی سامسونگ	سعید	3	300	16	دوربین دیجیتال	رضا			17				
14	دوربین دیجیتال	رضا	4	200	15	گوشی سامسونگ	سعید	3	300	16	دوربین دیجیتال	رضا			17									
15	گوشی سامسونگ	سعید	3	300	16	دوربین دیجیتال	رضا			17														
16	دوربین دیجیتال	رضا																						
17																								

شکل ۱

همانطور که می دانید در اکسل دارای توابع AVERAGE، COUNT، SUM و ... هستیم و همین توابع را نیز داریم که با حرف D شروع می شوند. این های توابع Database اکسل هستند مانند DSUM، DCOUNT، DAVERAGE

شکل کلی تابع DSUM به صورت زیر است.

=DSUM(database,field,criteria)

مثال هایی از شرط مختص مختلف را در زیر می بینید.

چند شرط در یک ستون (معادل تابع ۰۵)

برای اینکه در یک فیلد (ستون) بخواهیم در آن واحد چند شرط را داشته باشیم ، شروط را در سطرهای زیر هم وارد می‌کنیم و آنرا "یا" در نظر می‌گیریم.

سوال: مجموع فروش رضا و سعید چقدر است؟

ابتدا در جدول در زیر عنوان نام فروشنده رضا و سعید را تایپ کرده و در سلول E5 فرمول را به شکل زیر تایپ می‌کنیم.

فرمول:

=DSUM(A6:E16,D6,B1:C2)

Excel Utilities

ردیف	نام محصول	نام فروشنده	تعداد فروخته شده	مبلغ فروش
1				
2		رضا		
3		سعید		
4				
5				2,610
ردیف	نام محصول	نام فروشنده	تعداد فروخته شده	مبلغ فروش
6	دوربین دیجیتال	رضا	3	200
7	گوشی سامسونگ	سعید	5	500
8	دوربین دیجیتال	رضا	2	300
9	دوربین دیجیتال	رضا	4	100
10	گوشی سامسونگ	رضا	2	10
11	گوشی سامسونگ	رضا	3	100
12	دوربین دیجیتال	رضا	6	200
13	دوربین دیجیتال	سعید	2	700
14	گوشی سامسونگ	رضا	4	200
15	دوربین دیجیتال	رضا	3	300
16				
17				

شكل ۲

یک شرط در دو یا چند ستون (معادل تابع and)

در این حالت یک رکورد (سطر) باید دارای چند شرط باشد که آنرا "و" در نظر می‌گیریم.

سؤال: تعداد کل دوربین های فروخته شده توسط سعید چند دستگاه می باشد؟

پاسخ:

=DSUM(A6:E16,D6,B1:C2)

سوال : می خواهیم جمع کل مبلغ فروش را طوری حساب کنیم که حداقل یکی از سه شرط زیر را داشته باشد:

الف) یا کالا گوشی سامسونگ باشد.

ب) یا فروشنده آن سعید باشد.

ج) یا تعداد فروش آن بیشتر از ۵ تا باشد.

پاسخ :

=DSUM(A6:E16,E1,B1:D4)

Excel Utilities

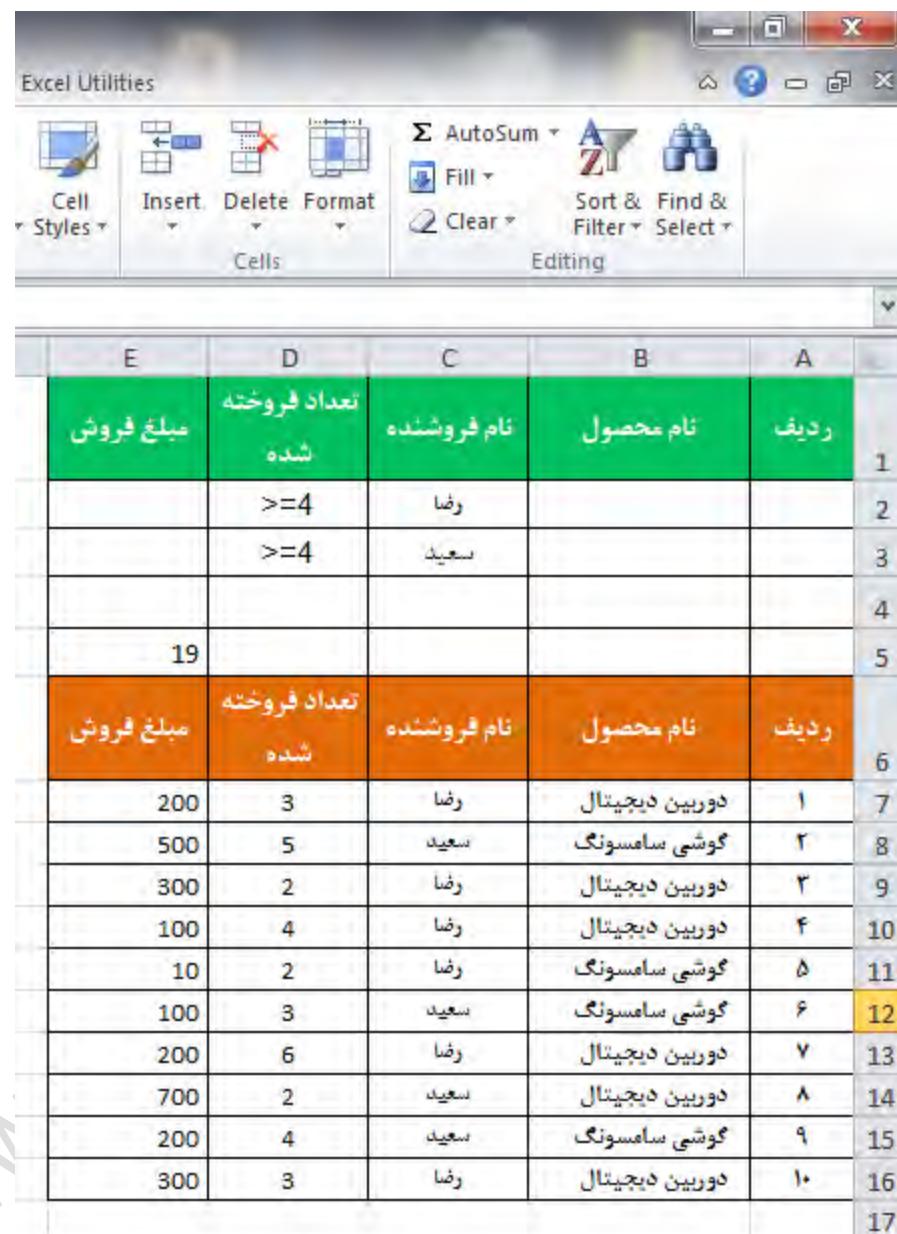
ردیف	نام محصول	نام فروشنده	تعداد فروخته شده	مبلغ فروش
1	گوشی سامسونگ			
2		سعید		
3			>5	
4				1,710
5				
6	دوربین دیجیتال	رضا	3	200
7	گوشی سامسونگ	سعید	5	500
8	دوربین دیجیتال	رضا	2	300
9	دوربین دیجیتال	رضا	4	100
10	گوشی سامسونگ	رضا	2	10
11	گوشی سامسونگ	رضا	3	100
12	گوشی سامسونگ	سعید	6	200
13	دوربین دیجیتال	رضا	2	700
14	دوربین دیجیتال	سعید	4	200
15	گوشی سامسونگ	رضا	3	300
16	دوربین دیجیتال			
17				

شکل ۲

سوال : سعید و رضا چند بار بیشتر یا مساوی ۴ فروش کردند.

پاسخ : یعنی تعداد فروش های سعید که بیشتر یا مساوی ۴ است یا تعداد فروش های رضا که بیشتر یا مساوی ۴ است.

=DSUM(A6:E16,D6,C1:D3)

The screenshot shows a Microsoft Excel window titled "Excel Utilities". The ribbon has tabs for "Cells" and "Editing". The table below has columns labeled A through E. Row 1 contains headers: "ردیف" (Row), "نام محصول" (Product Name), "نام فروشنده" (Seller Name), "تعداد فروخته شده" (Number Sold), and "مبلغ فروش" (Sales Amount). Rows 2 and 3 show data for "Rضا" and "سعید" respectively. Row 5 is empty. Row 6 starts with the value "19" in column A. Rows 7 through 17 contain data for various sellers, with some rows colored orange. The formula bar at the top shows the formula `=IF(E6>=4, "نعم", "لا")`.

ردیف	نام محصول	نام فروشنده	تعداد فروخته شده	مبلغ فروش
1				
2		رضا	>=4	
3		سعید	>=4	
4				
5				
6	دوربین دیجیتال	دورو	3	200
7	گوشی سامسونگ	سعید	5	500
8	دوربین دیجیتال	رضا	2	300
9	دوربین دیجیتال	رضا	4	100
10	گوشی سامسونگ	رضا	2	10
11	گوشی سامسونگ	رضا	3	100
12	گوشی سامسونگ	سعید	6	200
13	دوربین دیجیتال	رضا	2	700
14	دوربین دیجیتال	سعید	4	200
15	گوشی سامسونگ	سعید	3	300
16	دوربین دیجیتال	رضا		
17				

شکل ۴

چند شرط در یک ستون :

ترکیبی از چند شرط در یک فیلد (ستون) ، منظور ترکیبی از And و Or بر روی یک فیلد است.

سوال : مجموع فروشها یکی که مبلغ آنها کمتر از ۱۰۰ است یا مبلغ آنها بین ۲۰۰ تا ۴۰۰ است را بدست آورد ؟

پاسخ : تمامی شرطها روی فیلد مبلغ فروش است. دقت داشته باشید که حتما سرستونها اگر لازم باشد تکراری خواهند شد.
مانند زیر

=DSUM(A6:E16,E1,D1:E2)

ردیف	نام محصول	نام فروشنده	تعداد فروخته شده	عیلخ فروش
1			<100	<200
2				>400
3				
4				
5				1,410
ردیف	نام محصول	نام فروشنده	تعداد فروخته شده	عیلخ فروش
6	دوربین دیجیتال	رضا	3	200
7	گوشی سامسونگ	سعید	5	500
8	دوربین دیجیتال	رضا	2	300
9	دوربین دیجیتال	رضا	4	100
10	گوشی سامسونگ	رضا	2	10
11	گوشی سامسونگ	رضا	3	100
12	دوربین دیجیتال	سعید	6	200
13	دوربین دیجیتال	رضا	2	700
14	گوشی سامسونگ	سعید	4	200
15	دوربین دیجیتال	رضا	3	300
16				
17				

شكل ۵

جمع بندی نحوه نگارش شرطها :

وقتی که شرط هایی در یک سطر جلوی همدیگر می آید ، حالت AND پیش می آید ، یعنی باید همه این شرطها که در این سطر قرار دارند در یک رکورد (سطر) صادق باشند تا تابع کارش را انجام دهد ، مثلا رضا چند گوشی سامسونگ فروخته است ، یعنی اینکه فروشنده رضا باشد AND کالا گوشی سامسونگ باشد .

وقتی شرطهایی در زیر هم یعنی در سطرهای جداگانه می‌آیند، مفهوم آنها OR است یعنی اگر یکی از آن شرطها در یک رکورد (سطر) صدق کند، تابع کارش را انجام می‌دهد، مثلاً مجموع مبلغ فروش سعید و رضا را حساب کنید یعنی اینکه مبلغ فروش‌هایی که فروشنده آنها سعید بوده OR فروشنده آنها رضا بوده را با هم جمع کنید.

جمع فروش هفته آخر در اکسل

در این پست می‌خواهم روش محاسبه فروش و میانگین هفت روز آخر را بدون توجه به اینکه جدول اطلاعات دارای چند ردیف باشد خدمت شما دوستان عزیز تقدیم کنم.

The screenshot shows an Excel spreadsheet with two main sections. On the left, there is a summary table with two rows:

۲۲,۳۸۰.۰۰	جمع فروش هفت روز آخر
۴,۶۲۵.۷۱	میانگین فروش هفت روز آخر

On the right, there is a detailed sales history table with 19 rows, each containing a date and a sale amount. The first row (date 1392/09/01) is highlighted in green, indicating it is the current day's data.

ردیف	تاریخ	مقدار فروش
1		
2	۱۳۹۲/۰۹/۰۱	۴,۵۵۰
3	۱۳۹۲/۰۹/۰۲	۲,۲۵۰
4	۱۳۹۲/۰۹/۰۳	۷,۲۰۰
5	۱۳۹۲/۰۹/۰۴	۲,۴۵۰
6	۱۳۹۲/۰۹/۰۵	۲,۱۸۰
7	۱۳۹۲/۰۹/۰۶	۵,۵۲۰
8	۱۳۹۲/۰۹/۰۷	۵,۷۵۰
9	۱۳۹۲/۰۹/۰۸	۶,۹۰۰
10	۱۳۹۲/۰۹/۰۹	۴,۹۶۰
11	۱۳۹۲/۰۹/۱۰	۲,۲۵۰
12	۱۳۹۲/۰۹/۱۱	۸,۰۷۰
13	۱۳۹۲/۰۹/۱۲	۴,۷۵۰
14	۱۳۹۲/۰۹/۱۳	۸,۲۲۰
15	۱۳۹۲/۰۹/۱۴	۴,۰۸۰
16	۱۳۹۲/۰۹/۱۵	۱,۶۵۰
17	۱۳۹۲/۰۹/۱۶	۲,۴۰۰
18	۱۳۹۲/۰۹/۱۷	۲,۰۰۰

A yellow callout box points to the second row of the detailed table, containing the text: "در این فایل بدون توجه به اینکه تعداد ردیف های جدول چه تعداد باشد همیشه هفت روز آخر محاسبه میگردد."

فرض کنید دارای جدولی از فروش در تاریخ های مختلف هستیم (شکل زیر) و هر روزه نیز اطلاعات جدیدی به این جدول افزوده می شود. می خواهیم با استفاده از چند فرمول و ترکیب کردن این فرمول ها به صورت پویا همیشه جمع و میانگین فروش آخرین هفت روز را محاسبه نماییم.

The screenshot shows an Excel spreadsheet with data from columns H to A. The first two rows contain formulas for calculating the sum and average of the last seven days. A yellow callout box highlights these formulas with the text: "در این فایل بدون توجه به اینکه تعداد ردیف های جدول چه تعداد باشد همیشه هفت روز آخر محاسبه میگردد." (In this file, regardless of the number of rows in the table, it always calculates the last seven days.)

H	G	F	E	D	C	B	A
							1
۲۲,۳۸۰,۰۰		جمع فروش هفت روز آخر			مقدار فروشنده	تاریخ	2
۴,۶۲۵,۷۱		میانگین فروش هفت روز آخر			۴,۵۵۰	۱۳۹۳/۰۹/۰۱	3
					۲,۳۵۰	۱۳۹۳/۰۹/۰۲	4
					۷,۳۰۰	۱۳۹۳/۰۹/۰۳	5
					۲,۴۵۰	۱۳۹۳/۰۹/۰۴	6
					۲,۱۸۰	۱۳۹۳/۰۹/۰۵	7
					۵,۰۵۰	۱۳۹۳/۰۹/۰۶	8
					۵,۷۵۰	۱۳۹۳/۰۹/۰۷	9
					۶,۹۰۰	۱۳۹۳/۰۹/۰۸	10
					۴,۹۶۰	۱۳۹۳/۰۹/۰۹	11
					۲,۲۵۰	۱۳۹۳/۰۹/۱۰	12
					۸,۰۷۰	۱۳۹۳/۰۹/۱۱	13
					۴,۷۵۰	۱۳۹۳/۰۹/۱۲	14
					۸,۲۳۰	۱۳۹۳/۰۹/۱۳	15
					۴,۰۸۰	۱۳۹۳/۰۹/۱۴	16
					۱,۶۵۰	۱۳۹۳/۰۹/۱۵	17
					۱,۴۰۰	۱۳۹۳/۰۹/۱۶	18
					۲,۲۰۰	۱۳۹۳/۰۹/۱۷	19

The screenshot shows an Excel spreadsheet with the title "جمع فروش هفته آخر در اکسل". The formula in cell J1 is:

$$\text{SUM(OFFSET(B2,COUNTA(B:B)-7,0,7,1))}$$

Below the formula, the breakdown is shown in a table:

شرح اجزاء فرمول		
شمارش تعداد سلول های غیر خالی ستون B	18	COUNTA(B:B)
شمارش تعداد سلول های غیر خالی ستون B منهای 7 روز	11	COUNTA(B:B)-7
انتقال به اولين داده هفته آخر (انتقال 11 ردیف به سمت پایین)	8070	OFFSET(B2,COUNTA(B:B)-7,0)
جمع فروش هفت روز آخر	32380	SUM(OFFSET(B2,COUNTA(B:B)-7,0,7,1))
میانگین فروش هفت روز آخر	4,625.71	AVERAGE(OFFSET(B2,COUNTA(B:B)-7,0,7,1))

برای جمع فروش از فرمول

$\text{SUM(OFFSET(B2,COUNTA(B:B)-7,0,7,1))}$

و برای محاسبه میانگین فروش از فرمول

$\text{AVERAGE(OFFSET(B2,COUNTA(B:B)-7,0,7,1))}$

استفاده می کنیم.

برای آشنایی بیشتر با اجزاء فرمول توابع به کار رفته به صورت مختصر توضیح داده می شوند.

تابع (AOUNTA(value1,[value2],...)

این تابع تعداد سلول های غیر خالی یک ناحیه را می شمارد. (محتوای عددی و غیر عددی)

تابع(COUNT(value1,[value2],...)

فقط مقادیر عددی را می شمارد

تابع(OFFSET(reference,rows,cols,[height],[width])

انتقال از محل تعیین شده به تعداد معین سطر و ستونی که برای آن مشخص می‌کنیم.

مثال

OFFSET(C3,2,3)

یعنی از سلول C3 دو ردیف به سمت پایین و سه ستون به سمت چپ منتقل می‌شود که در این حالت محتوای سلول F5 نمایش داده خواهد شد.

تابع SUM جمع اعداد یک ناحیه و تابع AVERAGE نیز میانگین اعداد یک ناحیه را محاسبه می‌کند.

جستجوی هوشمند در اکسل

ایجاد لیست پایین افتادنی هوشمند که با تایپ هر کلمه، کلیه نام‌های دارای حرف تایپ شده را جهت انتخاب به کاربر پیشنهاد دهد.

برای ایجاد چنین لیستی باید مراحل زیر را انجام دهیم

مرحله اول: تنظیم باکس جستجو

در این مرحله ما یک کامبیو باکس داریم باید تنظیمات آن را طوری انجام دهیم که هنگام تایپ متن در این کامبیو باکس، متن آن نیز در جعبه جستجو ظاهر شود. برای انجام این کار به شرح ذیل عمل می‌کیم.

در تاب (سربرگ) developer و در بخش ActiveX Control ابزار ComboBox را انتخاب می‌کنیم

در یک سلول دلخواه کلیک کرده تا کامبیو باکس در آنجا قرار گیرد.

بر روی کامبیو باکس راست کلیک کرده و Properties را انتخاب می‌کنیم

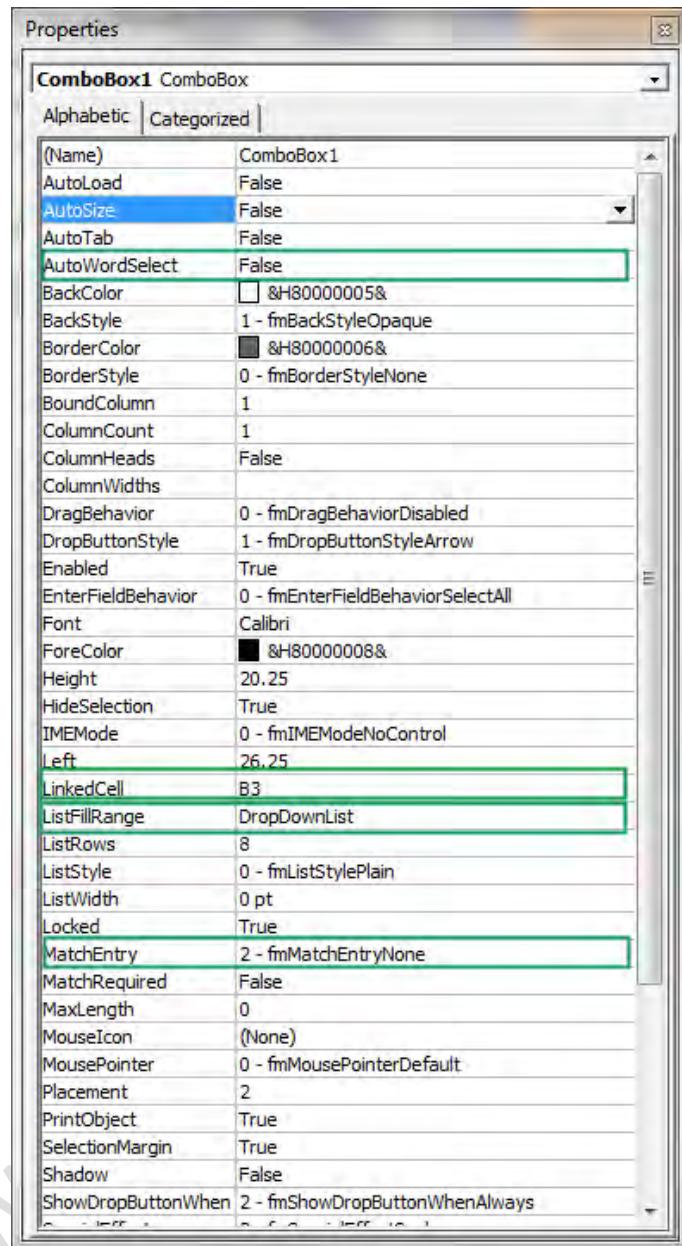
در پنجره ای که ظاهر می‌شود تغییرات را به صورت زیر اعمال می‌کنیم.

AutoWordSelect: False

LinkedCell: B3

(در گام دوم یک نام برای این مرحله ایجاد خواهیم کرد)

MatchEntry: 2 – fmMatchEntryNone

سلول B3 به کامبوباکس لینک می شود به این معنی که هر مقداری که در کامبوباکس وارد شود در سلول B3 نیز ظاهر می شود.

به سربرگ Developer رفته و بر روی Design mode کلیک می کنیم تا بتوانیم متن خود را در کامبوباکس وارد کنیم.

از آنجا که سلول B3 به بامبوباکس لینک شده است هر مقداری که در کامبوباکس وارد شود در سلول B3 نمایش داده می شود.

مرحله دوم: تنظیم اطلاعات

حال که تنظیمات باکس جستجو را انجام داده ایم باید داده های مورد نظر خود را وارد نماییم. ما می خواهیم اگر هر اطلاعاتی در باکس جستجو وارد کردیم کلمه ای یا قسمتی از متند را که وارد شده است نمایش داده شود

برای انجام این کار از سه ستون کمکی و یک دامنه اسم پویا (dynamic name range) استفاده می کنیم.

ستون کمکی ۱

فرمول زیر را در سلول F3 تایپ کرده و آن را تا F22 کپی می کنیم.

=--ISNUMBER(IFERROR(SEARCH(\$B\$3,E3,1),""))

این فرمول در صورتی که متن وارد شده در ستون نام کشورها وجود داشته باشد عدد ۱ را نمایش می دهد. مثلاً اگر شما حرف UNI را تایپ نمایید فقط در مقابل نام های United stats و United kingdom عدد ۱ و در مقابل نام سایر کشورها عدد ۰ قرار خواهد گرفت

E	F
نام کشور	ستون ۱
United States	1
China	0
Japan	0
Germany	0
France	0
Brazil	0
United Kingdom	1
Italy	0
India	0
Russia	0
Canada	0
Australia	0
Spain	0
Mexico	0
South Korea	0
Indonesia	0
Netherlands	0
Turkey	0
Switzerland	0
Iran	0

ستون کمکی ۲

فرمول زیر را در سلول G3 وارد کرده و تا سلول G22 کپی می کنیم.

=IF(F3=1,COUNTIF(\$F\$3:F3,1),"")

این فرمول مقدار وارد شده در کامپیوکس را بررسی کرده و در صورتی که این مقدار با لیست مورد جستجو مطابقت داشته باشد برای اولین مورد یافته شده عدد ۱، برای دومین مورد یافته شده عدد ۲ و به همین ترتیب در مقابل نام کشورهایی که با مقدار وارد شده در کامپیوکس مطابقت داشته باشند اعداد ترتیبی قرار می‌دهد.

برای مثال اگر شما عبارت UNI را در کامپیوکس وارد کنید در سلول G3 عدد ۱ که مطابق با United States و سلول G9 عدد ۲ را که مطابق با نام United Kingdom و دومین مورد یافته شده است نمایش می‌دهد. در این حالت اگر هیچکدام از کلمات نام کشوری در باکس جستجو وارد نشده باشد در مقابل نام آن چیزی قرار نمی‌گیرد و سلول مقابل آن نام خالی خواهد بود.

نام کشور	ستونها را پنهان کنید	
	ستون ۱	ستون ۲
United States	1	1
China	0	
Japan	0	
Germany	0	
France	0	
Brazil	0	
United Kingdom	1	2
Italy	0	
India	0	
Russia	0	
Canada	0	
Australia	0	
Spain	0	
Mexico	0	
South Korea	0	
Indonesia	0	
Netherlands	0	
Turkey	0	
Switzerland	0	
Iran	0	

ستون کمکی ۲

در سلول H3 فرمول زیر را قرار داده و تا H22 آن را کپی نمایید.

```
=IFERROR(INDEX($E$3:$E$22,MATCH(ROWS($G$3:G3),$G$3:$G$22,0)), "")
```

این فرمول تمام نام هایی را که با مقدار تایپ شده در کامپیوکس مطابقت داشته باشند را بدون فاصله خالی بین آنها پشت سر هم قرار می‌دهد.

مثلًا اگر شما UNI را در کامپیوکس (جعبه جستجو) وارد نمایید نام های United Kingdom و United States لیست شده و نام بقیه کشورها نمایش داده نمی شوند.

	E	F	G	H
ناک کشور	1	2	3	ستون 1 ستون 2 ستون 3
United States	1	1		United States
China	0			United Kingdom
Japan	0			
Germany	0			
France	0			
Brazil	0			
United Kingdom	1	2		
Italy	0			
India	0			
Russia	0			
Canada	0			
Australia	0			
Spain	0			
Mexico	0			
South Korea	0			
Indonesia	0			
Netherlands	0			
Turkey	0			
Switzerland	0			
Iran	0			

ایجاد نام دامنه پویا (Dynamic range Name)

حال که ستون های کمکی را ایجاد کردیم نوبت به ایجاد نام دامنه پویا می رسد. این نام دامنه پویا فقط شامل آیتم هایی خواهد بود که با مقادیر وارد شده در کامپیوکس مطابقت داشته باشند.

ما از این نام دامنه پویا برای نشان دادن مقادیر کامپیوکس استفاده می کنیم.

تذکر: همانطور که در گام اول نام DropDownList در مقابل فیلد ListFillRange در خواص کامپیوکس وارد کردیم در اینجا نام دامنه پویا را مشابه همان نام ایجاد می کنیم.

برای ایجاد این نام دامنه مطابق مراحل زیر عمل نمایید.

به سربرگ Formulas و سپس Name Manager بروید

در کادر Name Manager بر روی New کلیک کنید تا پنجره نام جدید ظاهر شود

در فیلد نام عبارت DropDownList را وارد نمایید

در کادر Refer to فرمول زیر را وارد کنید.

=H\$3:INDEX(\$H\$3:\$H\$22,MAX(\$G\$3:\$G\$22),1)

مرحله سوم

استفاده از کد VBA برای تکمیل گام آخر

برای تکمیل مرحله نهایی کدهای زیر را به کامپیوکس اضافه نمایید. برای این منظور مطابق مراحل زیر عمل کنید.

در سربرگ Developer بر روی Design کلیک کنید

بر روی کامپیوکس راست کلیک کرده و گزینه View code را انتخاب نمایید

در پنجره ظاهر شده کدهای نوشته شده را پاک کرده کدهای زیر را قرار دهید.

```
Private Sub ComboBox1_GotFocus()
```

```
ComboBox1.ListFillRange = "DropDownList"
```

```
Me.ComboBox1.DropDown
```

```
End Sub
```

برای نتیجه و ظاهر بهتر کار می توانید سلول B3 را با کامپیوکس بیوشناند و ستونهای کمکی را نیز Hide نمایید.

در کanal تلگرام کارنیل هر روز انگیزه خود را شارژ کنید ☺

<https://telegram.me/karnil>

